

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233

ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก

THE EVALUATION OF TEACHING AND LEARNING IN ENG 233

ENGLISH FOR ROOM DIVISION OPERATIONS

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ทัศตะวัน ด่วนตระกูลศิลป์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2562

หัวข้อวิจัย : การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน
ฝ่ายห้องพัก
ผู้วิจัย : นางสาวทัศนตะวัน ต่วนตระกูลศิลป์
หน่วยงาน : วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีที่พิมพ์ : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ (1) เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 (2) เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ในการประเมินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร และ (2) แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล โดยใช้เครื่องมือวิจัยจำนวน 2 ฉบับที่สร้างขึ้น ซึ่งจำนวน 2 ฉบับ จะพิจารณาตามประเภทของแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูล 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา ความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG 233 การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลา จำนวน 12 เดือน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการจัดกลุ่มตามประเด็นที่ต้องการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1.การประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ในการประเมินบริบท ตัวแปรนำเข้า การดำเนินการสอน และผลผลิตในรายวิชานี้พบว่าผ่านเกณฑ์ในทุกตัวแปร สำหรับด้านและตัวแปรที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น มี 2 ด้านคือ 1) ด้านบริบท ได้แก่ คำอธิบายรายวิชา ENG233 ความจำเป็นในการเรียน วิชา ENG 233 และการดำเนินการความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก และ 2) ด้านการดำเนินการสอน ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน 2.ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 โดยสารสนเทศและข้อเสนอแนะที่ได้จากการประเมินควรนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงในปีการศึกษา 2563

คำสำคัญ : ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

Research Title : The Evaluation of Teaching and Learning in ENG 233 English for Room Division Operations
Name of Researcher : Miss Tattawan Duantrakoonsil
Name of Institution : College of Tourism and Hospitality, Sripatum University
Year of Publication : B. E. 2564

ABSTRACT

The objectives of this evaluation research were (1) to evaluate teaching and learning in the subject “ENG 233 English for Room Division Operations,” and (2) to give advices about the development and improvement of teaching and learning in the subject ENG233. This source of data and the key informants were divided into two categories; (1) documents and (2) people selected by purposive selection technique. Two types of research instruments were included; (1) a data record and (2) an interview form. This research was conducted within twelve months and the researcher herself collected data. The descriptive statistics for quantitative data used in this research comprised frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation. Moreover, qualitative data, content analysis and qualitative theme classification method were used. The significant research findings were as follows:

1. The evaluation of context, input, process, and product of teaching and learning in the subject “ENG 233 English for Room Division Operations” in semester 2/2019 found that all the variables seen the acceptable standard. The selected variables for better improvement consisted of (1) context factor; the description of course syllabus, the course syllabus’s needing, and the basic course management. (2) process factor; teaching and learning activities, technology using, and interaction between lecturers and students.
2. There were suggestions of teaching and learning in this subject ENG 233; the evaluation and suggestions of information should be utilized for developing and improving this subject in the 2020 academic year.

Keywords : English for Room Division Operations, classroom action research

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ได้ดำเนินการสำเร็จลุล่วงได้ เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ทีมศูนย์สนับสนุนและพัฒนาระบบการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สินจินดาวงศ์ (ผู้อำนวยการศูนย์สนับสนุนและพัฒนาระบบการเรียนการสอน) และคุณกรกฎ ผกาแก้ว (หัวหน้างานพัฒนาอาจารย์ด้านการสอน) มหาวิทยาลัยศรีปทุม สำหรับคำแนะนำ ความเอาใจใส่ดูแลในการติดตามความก้าวหน้า และการให้ความช่วยเหลือเรื่องกระบวนการขอรับทุนวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ สาขาวิชาการจัดการบริการธุรกิจเรือสำราญ วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ คณาจารย์ผู้ร่วมสอนทุกท่าน และนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษ สำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องปฏิบัติการการศึกษาที่ 1/2562 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถามในการประเมิน มากกว่านั้น ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี (ที่ปรึกษาโครงการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ) สำหรับคำแนะนำ และดูแลในการติดตามความก้าวหน้า

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศรีปทุมสำหรับทุนอุดหนุนการวิจัยภายในชั้นเรียน และผู้ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยสำเร็จตามแผน ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้รับจากการทำวิจัยครั้งนี้จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ทัตตะวัน ด่วนตระกูลศิลป์

มกราคม 2564

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	คำถามการวิจัย.....	2
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
	ขอบเขตการวิจัย	3
	นิยามศัพท์	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ตอนที่ 1	ความหมายและแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐาน.....	5
	1.1 คำอธิบายรายวิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก.....	5
ตอนที่ 2	แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	5
	2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	5
	2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโมเดลการประเมินแบบ CIPP.....	11
	2.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ.....	15
ตอนที่ 3	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
ตอนที่ 4	กรอบความคิดการวิจัย.....	24
3	วิธีดำเนินการวิจัย	25
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	25
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล	32
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน.....	34
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	34
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียน.....	36

สารบัญ (ต่อ)

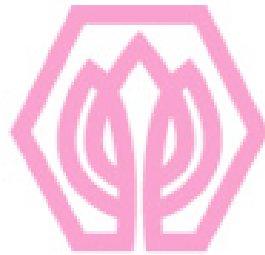
บทที่	หน้า
การสอน.....	
ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233.....	37
ตอนที่ 5 ผลการประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตและ ข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233.....	40
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	45
สรุปผลการวิจัย	45
อภิปรายผล	47
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	55
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
ประวัติย่อผู้วิจัย	62

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามองค์ประกอบ ตัวแปร และผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน.....	27
2	จำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน (ที่คาดหวัง และที่เก็บจริง).....	34
3	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	34
4	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน (N=175).....	35
5	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ของนักศึกษา (N=175)	36
6	ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233.....	37
7	ผลการประเมินปริบท ตัวแปรนำเข้า การดำเนินการสอน และผลิตผล รวมถึงข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก.....	40

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 องค์ประกอบหลักของรูปแบบการประเมิน CIPP และลักษณะการตัดสินใจของ ความสัมพันธ์โครงการ	14
2 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	24

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก เป็นวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาซีพีเลือกของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ (1) เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักได้อย่างถูกต้อง (2) เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำและการออกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานฝ่ายห้องพักได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ในปัจจุบันและที่ผ่านมาในภาคการศึกษาที่ 1/2562 ได้ใช้เทคนิควิธีการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative teaching) (Bauwens & Hourcade, 1995) หรือวิธีการสอนแบบทีม (Team teaching method/Co teaching) (Espinor, 2009; Anderson & Speck, 1998) โดยกำหนดให้มีผู้สอนจำนวน 2-3 คน สอนในหัวข้อตามที่ระบุไว้ในคำอธิบายรายวิชา แต่ลักษณะของการสอนในวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักในปีการศึกษาก่อนหน้าที่ผ่านมานั้น เป็นแบบไม่มีผู้นำทีม (Associate type) ซึ่งอาจารย์ผู้สอนทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย แต่ละท่านจะวางแผน กำหนดกิจกรรม กลยุทธ์ และใช้เทคนิควิธีการสอนที่แตกต่างกันหลายรูปแบบ

อย่างไรก็ตาม การสอนเป็นทีมอาจมีทั้งข้อดีและข้อเสีย กล่าวคือ ผู้สอนแต่ละคนได้แสดงความสามารถในการสอนอย่างเต็มที่ หากแต่ว่าการสอนแบบทีมที่ไม่มีผู้นำ หรือแนวทางที่ชัดเจน ในการวางแผนร่วมกันในการสอน ก็อาจนำไปสู่ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเกิดความยากต่อการเข้าใจ แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักจะมีเนื้อหาการเรียนที่ค่อนข้างไม่ยากนักต่อการเข้าใจ อาจารย์ผู้สอนในฐานะผู้ทำหน้าที่เป็นผู้นำการการเรียนรู้ จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการที่จะจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของผู้เรียน จำเป็นอย่างยิ่งต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นเหตุผลหลัก

สุคน ลินธพานนท์ (2558) ได้ศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นหลัก กล่าวคือสิ่งที่ควรคำนึงคือ การกำหนดการกระทำ (Doing) เพื่อการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนสามารถกำหนดการกระทำให้เกิดขึ้นผ่านโครงการเฉพาะ ที่เป็นการตกลงร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน หรือการเรียกว่า “การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นหลัก” การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบดังกล่าว ถือเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก เป็นศูนย์กลาง โดยมีการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้ากระทำในสิ่งที่ตนเองสนใจ และสามารถเป็นผู้วางแผนการทำงานด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนหรือคณาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษา ทารือเสนอแนะแนวทาง ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีการฝึกกระบวนการทำงานอย่างมีขั้นมีตอน คือ วางแผนการดำเนินงาน

ด้วยการเขียนโครงการเสนอผู้สอน เมื่อได้รับการอนุมัติก็จะดำเนินงานตามแผน ซึ่งการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมจะสร้างความพึงพอใจและเสริมศักยภาพที่ดีได้มากขึ้น

สุภาพรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2543) ได้ให้แนวคิดว่าการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ต้องเริ่มจากการมีส่วนร่วมและความต้องการของผู้เรียนทุกชั้นตอน โดยเฉพาะในการสร้างสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ให้ เป็นไปตามธรรมชาติของความเป็นจริงและต้องเป็นไปตามชีวิตของผู้เรียน ให้ผู้เรียนร่วมกันเลือกสรร จัดสร้าง ความพอใจ ไม่จำกัดพื้นที่การเรียนรู้เพียงแค่ห้องเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกแหล่งการเรียนรู้หรือวิธีการ เรียนด้วยตัวเองที่มีความหลากหลาย เช่นเดียวกันกับการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์ความรู้ ต้องสร้างอย่าง เป็นระบบ มีทฤษฎีแนวคิดรองรับ ผลการวิเคราะห์ต้องมืองค์ประกอบที่ชัดเจน รูปแบบ 5 องค์ประกอบ กล่าวคือ หลักการจุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการและการวัดและประเมินผลรูปแบบ และทำการสังเคราะห์ แนวคิดทฤษฎีเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดการจัดการความรู้ (ทศนา เขมมณี, 2556)

จากแนวคิดของการศึกษาดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แนวคิดในการจัดการเรียนการสอน ต้องจัดให้มีความสอดคล้องควบคู่กันไปทั้งตัวผู้สอนและตัวผู้เรียน โดยจำเป็นต้องเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียน ได้เลือกมีส่วนร่วมและรับผิดชอบ การเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีการวัดผลประเมินผลซึ่งถือเป็นงานสำคัญงานหนึ่งของประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับรายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านวิชาการของครุวิทยาลัยนาหว้า กล่าวว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัด และประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งองค์ความรู้ที่เป็นความรู้ชัดแจ้งทั้ง 3 ด้านยังมีน้อย จึงเป็นสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องพัฒนาครู โดยใช้การจัดการความรู้ควบคู่กัน (วิทยาลัยนาหว้า, 2557)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะประเมินเพื่อตัดสินใจหรือเพื่อตัดสินคุณค่า (Value judgment) ของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนใน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562
2. เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และ/หรือ ในปีการศึกษาต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 จำนวน 310 คน

โดยการใช้แบบสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 จำนวน 175 คน ทั้งนี้ดำเนินการเก็บข้อมูลในวันที่ 1 มิถุนายน- 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน โดยใช้เครื่องมือวิจัยจำนวน 2 ฉบับที่สร้างขึ้น ซึ่งจำนวน 2 ฉบับจะพิจารณาตามประเภทของแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูล (ผู้วิจัย) และ 2) แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา ความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG 233 (นักศึกษา)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัย ศึกษาการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 และ/หรือ ในปีการศึกษาต่อไป

ระยะเวลา 12 เดือน จาก วันที่ 01 ตุลาคม พ.ศ. 2562 ถึง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 (ระยะเวลามีการขยายเพิ่มจากเดิม 6 เดือน เนื่องจากมีการปรับเนื้อหาเพื่อให้อัดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น)

นิยามศัพท์

1. *นักศึกษา (Student)* หมายถึง ผู้ที่เข้าศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก (ENGLISH FOR ROOM DIVISION OPERATIONS) ในภาคการศึกษาที่ 1/2562

2. *บริบท (Context)* หมายถึง ความต้องการจำเป็นในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ระดับปริญญาตรี คำอธิบายรายวิชา ENG 233 ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

3. *การประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก (THE EVALUATION OF TEACHING AND LEARNING IN ENG 233 ENGLISH FOR ROOM DIVISION OPERATIONS)* หมายถึง การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลของการดำเนินงาน เพื่อนำการจัดการ

เชิงกลยุทธ์ กิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

4. *การประเมินแบบ CIPP (CIPP Assessment)* หมายถึง การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context), การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input), การประเมินกระบวนการ (Process) และ การประเมินผลผลิต (Product)

5. *ตัวแปรนำเข้า (Input)* หมายถึง จำนวนอาจารย์ผู้สอนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 มหาวิทยาลัยศรีปทุม คุณวุฒิและประสบการณ์ การสอนของอาจารย์ผู้สอน แผนการสอน และเอกสารประกอบการสอน รวมถึงการจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการสอน

6. *การดำเนินการสอน (Teaching Process)* หมายถึง วันและช่วงเวลาในการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก กิจกรรมการเรียนการสอน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน

7. *ผลิตผล (Product)* หมายถึง จำนวนหรือร้อยละของนักศึกษาที่เข้าเรียนในวิชารายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ซึ่งมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก รวมถึงผลคะแนนและ/หรือเกรดของนักศึกษาในวิชา รายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 มหาวิทยาลัยศรีปทุม

8. *ข้อเสนอแนะ (Recommendation)* หมายถึง แนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการเรียน การสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ/หรือในปีการศึกษาถัดไป

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลการประเมินการจัดการเชิงกลยุทธ์ รูปแบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียน การสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และปีการศึกษา ถัดไป เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่าย ห้องพักต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษ สำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และปีการศึกษาถัดไป

บทที่ 2

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน ฝายห้องพัก สาขาวิชาการจัดการบริการธุรกิจเรือสำราญ วิทยาลัยการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัย ศรีปทุม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเอกสาร, แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตอนที่ 1 คำอธิบายรายวิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝายห้องพัก

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโมเดลการประเมินแบบ CIPP

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 คำอธิบายรายวิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝายห้องพัก

คำอธิบาย (Course description) รายวิชา ENG233 วิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝายห้องพัก อยู่ในหมวดวิชาซีพีเลือกของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการธุรกิจเรือสำราญ พ.ศ.2557 คือ

“การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในฝายห้องพัก โดยมุ่งศึกษาภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในแผนกบริการส่วนหน้าและแผนกแม่บ้าน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้าน การสื่อสาร เรียนรู้ ศัพท์เทคนิคและประโยคและสำนวนที่ใช้ในการสนทนา รวมถึงการจัดทำและการออกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานในฝายห้องพัก”

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

การสอนมีความหมายหลากหลายอย่างเช่น หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ การจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การสร้างหรือจัดสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การแนะนำแนวทางแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดดำเนินการของผู้สอนอาจอยู่ในรูปบรรยาย อธิบาย สาธิต หรือปฏิบัติให้ดู ให้อ่านเนื้อหาสาระ ให้อภิปราย ให้ทำแบบฝึกหัด รวมถึงการให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541)

สอดคล้องกับ ทิศนา แชมมณี (2557) ได้ศึกษาและแบ่งทฤษฎีการเรียนรู้ออกเป็น 3 ช่วง คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ในช่วงก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มจิตนิยม หรือกลุ่มเน้นการฝึกจิต หรือสมอง (Mental Discipline) ทฤษฎีการเรียนรู้ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม

พฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กลุ่มพุทธินิยมหรือความรู้ความเข้าใจ (Cognitivism) กลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) และกลุ่มผสมผสาน (Eclecticism) และทฤษฎีการเรียนรู้และการสอนร่วมสมัย (ยุคปัจจุบัน) เช่น ทฤษฎีพหุปัญญา ทฤษฎีการสร้างความรู้ และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น ทั้งนี้ ทิศนา ขัมมณี (2554) ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดเรียนการสอนดังนี้

1. ปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการเรียนการสอน
2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ
4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ตลอดจนแนวทางในการจัดการศึกษา (มาตรา 22) คือ “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตลอดจนจัดเนื้อหาสาระและ กิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ”

การจัดการเรียนการสอนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นสำคัญได้ 3 ประการ คือ

1. การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และพัฒนาตนเองได้ หมายความว่าจัดการศึกษาจะต้องคำนึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในมาตรา 4 ศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพของบุคคลย่อม ได้รับความคุ้มครอง คำว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หมายถึงมนุษย์เป็นผู้ทรงสิทธิในชีวิตของตน มนุษย์มีฐานะเป็นเป็นผู้พร้อมที่จะพัฒนาได้พร้อมกับมีศักยภาพที่จะร่วมกับมนุษย์อื่นพัฒนาสังคมได้ มนุษย์มีอิสระที่จะพัฒนาตนเอง และตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในมาตรา 43 วรรคแรกว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐบาลจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” การจัดการศึกษาดังกล่าวต้องสามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้และคุณธรรม

จริยธรรม ผู้เรียนต้องเจริญเติบโตตามศักยภาพและสร้างความเชื่อมั่นแก่ชุมชนท้องถิ่นได้อย่างเพียงพอ สร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ คิดเป็น พึ่งตนเองได้ เอื้อต่อการดำรงชีวิตและทำประโยชน์แก่สังคม

2. ผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการเรียนรู้โดยให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้เองโดยมีส่วนร่วมในการสร้างผลิตผลที่มีความหมายแก่ตนเอง การเรียนรู้ที่มีพลังความคิดมากที่สุดเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งที่ดีมีความหมายต่อตนเอง สิ่งที่ตนเองชอบและสนใจและด้านกระบวนการเรียนรู้ ผู้จัดต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเคารพ ในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิหน้าที่ของผู้เรียน มีการวางแผนการออกแบบกิจกรรมและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายเป็นระบบและที่สำคัญที่สุดต้องเน้นประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ กระบวนการเรียนรู้ คือการค้นหาการปฏิบัติแสดงว่ารู้จริง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องตรงกับสภาพจริงในวิถีชีวิตของผู้เรียนในชุมชนและสังคม บรรยากาศการเรียนรู้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตใช้สื่อที่หลากหลายเหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้และความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้สมองทุกส่วน (whole brain approach) มีส่วนร่วมเสนอกิจกรรมและลงมือปฏิบัติจริงตามลำดับขั้นตอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เพราะแต่ละบุคคลมีความสามารถแตกต่างกันซึ่งการ์ดเนอร์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายของสติปัญญาและได้จำแนกความสามารถของตนได้ 10 ประเภท คือ ด้านภาษาตรรกะและคณิตศาสตร์ ดนตรีการเคลื่อนไหว ศิลปะ / มิติสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล / การสื่อสาร ความรู้สึก / ความลึกซึ้งภายในจิตใจ ความเข้าใจธรรมชาติ ด้านจิตวิญญาณ (spiritual) และด้านจิตนิยม (existential) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับความสนใจและวิธีการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนจะส่งผลการสร้างเสริมศักยภาพ ความเก่งหรือความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคลตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (ประพันธ์ศิริ สุขารัจ, 2545) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โสรญา สมานมิตร และวิสาข์ จิตวัตร (2560) ซึ่งได้พัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม เช่น เว็บควอสท์ ในการทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งงานวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเว็บควอสท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยทำกิจกรรมควบคู่กันจะทำให้ผลลัพธ์มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2.1.1 แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน

สุภัทรา ภูษิตร์จนาวาลี (2560) กล่าวถึงรูปแบบพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบแผนหรือแนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ระเบียบ ภายใต้หลักการ แนวคิด ทฤษฎี โดยอาศัยเทคนิคการสอนต่างๆ เข้ามาช่วยให้สภาพแวดล้อมเป็นไปตามหลักการ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ตามจุดประสงค์ สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2541) กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ดี ได้แก่

1. บรรยากาศ สิ่งแวดล้อม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ครูควรพัฒนา และจัดอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธา ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

2. การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดขึ้นได้ทุกแห่ง ทุกเวลา ต่อเนื่องยาวนานตลอดชีวิต การสอนในยุคปัจจุบันจะต้องเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ใช่การเรียนแบบมีครูสอน ครูจะช่วยให้เพียงช่วงหนึ่งของชีวิต จะต้องเรียนด้วยตนเอง

3. ผลของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปสู่กระบวนการ การปฏิบัติจริงในชีวิตได้ ดังนั้นสิ่งที่จัดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ควรเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง สร้างความรู้ และค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการเน้นว่าสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้อย่างแท้จริง

4. การเรียนรู้ที่ดีจะเกิดการปฏิบัติจริง ด้วยการสัมผัสและสัมผัสกันโดยผู้เรียนเอง คือ ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสสัมผัสของจริง สถานการณ์จำลอง การได้ทดลองทำ การได้ร่วมในกระบวนการกลุ่ม จะทำให้ผู้เรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันในสังคม และการแก้ปัญหาของชีวิตได้อย่างมีสติและใช้ปัญญา กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (learner centered) ของการพัฒนา ให้ผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการและให้โอกาสผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ โดยผู้ที่เป็นครูเป็นผู้จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมมาให้

5. ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านในชนบทที่มีอยู่อย่างมากมายหลายสาขามีค่าบ่งบอกถึงความเจริญมาเป็นเวลานาน การจัดการกิจกรรมการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น จะนำเอาทรัพยากรอันมีค่าของท้องถิ่นและภูมิปัญญาของท้องถิ่นชาวบ้านมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น ด้านอาชีพ เกษตรกรรม ดนตรี วรรณกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี อันจะส่งผลให้ผู้เรียนรู้จัก ท้องถิ่นของตน เกิดความรักผูกพันกับท้องถิ่น รวมทั้งเกิดการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการประกอบอาชีพ

6. การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ใช่อยู่ที่การสอนและระยะเวลาที่ยาวนาน แต่หลักสำคัญของการเรียนอยู่ที่การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ การจัดการเรียนการสอนควรเป็นกระบวนการที่จัดให้ผู้เรียนได้รู้จักการเรียนรู้ วิธีแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้รูปแบบและเทคนิควิธีที่หลากหลายรูปแบบ

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

บรรจง อมรชวิน (2556) กล่าวว่า ความสำคัญของการคิดอย่างมีวิจารณญาณคือหัวใจของการปฏิรูป การศึกษา คำตอบก็คือว่า ไม่เพียงให้เด็กคิดเป็นเท่านั้น แต่ต้องคิดได้ด้วยดุลยพินิจที่ดี เพราะการมีดุลยพินิจที่ดีก็คือการนำไปสู่การอ่าน การทำความเข้าใจ ดังนั้น การสอนการคิดอย่างมีวิจารณญาณต้องการรู้จักใช้ดุลยพินิจ การศึกษาต้องช่วยในการทำให้ผู้เรียนคิดเป็นสำคัญ รู้จักคิดเป็น มีวิจารณญาณและมีการใช้ดุลยพินิจได้เป็นอย่างดี

สอดคล้องกับ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) เสนอแนวความคิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ดังนี้ แนวความคิดการจัดการเรียนการสอนแบบนี้ เป็นแนวคิดที่ผู้มีหน้าที่จัดการศึกษา คือ ครู อาจารย์ ผู้ที่ทำหน้าที่สอนจะต้องตระหนักเสมอในการจัดกิจกรรม โดยพึงคำนึงเสมอว่าการจัดการเรียนการสอนจะจัดอย่างไรองค์ประกอบสำคัญอะไรบ้าง จึงจะเรียกได้ว่า “ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ” ไม่ใช่มีเพียงความคิด รูปแบบ แต่จะต้องมีทั้งความคิด รูปแบบและวิธีการทุกอย่างต้องเป็นรูปธรรมนำมาปฏิบัติจริงได้ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน กล่าวคือแนวคิดพื้นฐานมีดังนี้

1. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองผู้เรียนคือผู้เรียนรู้บทบาทของครูคือผู้สนับสนุน (supporter) และเป็นแหล่งความรู้ (resource person) ของผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบตั้งแต่เลือก และวางแผนสิ่งที่ตนจะเรียนหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือกและจะเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการศึกษาค้นคว้า รับผิดชอบการเรียนตลอดจนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความหมายต่อการเรียนรู้ ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วยเนื้อหาวิชา ประสบการณ์เดิม และความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้ที่สำคัญและมีความหมายจึงขึ้นอยู่กับ สิ่งที่สอน (เนื้อหา) และวิธีที่ใช้สอน (เทคนิคการสอน)

3. การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานจากการเรียน หากได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ ๆ ประเด็นที่ท้าทายและความสามารถในเรื่องใหม่ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งบรรลุผลสำเร็จของงานที่เขาได้เริ่มด้วยตนเอง

4. สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียน การมีสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามการพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่การปรับปรุงการทำงาน และการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล สัมพันธภาพที่เท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน

5. ครู คือ ผู้อำนวยการความสะดวกและแหล่งความรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูจะต้องมีความสามารถที่จะค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งความรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียนและสามารถค้นหาหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งสำคัญที่สุดคือ ความเต็มใจของครูที่จะช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข ครูจะให้ทุกอย่างแก่ผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความเชี่ยวชาญ ความรู้เจตคติ และการฝึกฝน โดยผู้เรียนมีอิสระที่จะรับหรือไม่รับการให้นั้นก็

6. ผู้เรียนมีโอกาสเห็นตัวเองในแง่มุมที่แตกต่างจากเดิม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้ผู้เรียนมองเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างออกไป ผู้เรียนมีความมั่นใจ ในตัวเองและควบคุมตนเองได้มากขึ้น สามารถเป็นสิ่งที่อยากเป็น มีวุฒิภาวะสูงขึ้น ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น

7. การศึกษาคือการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน พร้อมกันไปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน คุณลักษณะ

ด้านความรู้ ความคิด ด้านการปฏิบัติ และด้านอารมณ์ความรู้สึกจะได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับ โกวิท ประवालพฤษ์ (2543) ได้ศึกษาว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งหลายที่สำคัญที่สุดคือต้องให้ผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจเอง ผู้เรียนจะต้องกำหนดเอง ตัดสินใจว่าเขาจะไปทางไหน ไปอย่างไร

ดังนั้น การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนการสอน จึงเป็นกระบวนการหลักที่สำคัญเพราะเป็นที่มาของการเรียนรู้ที่เรียกว่า ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กระบวนการประกอบปัจจัยอื่นทั้งหลายที่สำคัญคือ ผู้สอนต้องรู้จักการจรรูปแบบให้เป็นระบบตามเงื่อนไข

2.1.3 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

แนวคิด ทฤษฎีและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนต้องให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เอาใจเข้าไปร่วมหรือร่วมใจด้วย ใจต้องไปจดจ่อในสิ่งที่เขาเรียน และการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้นั้นมิได้เน้นเฉพาะผู้เรียนกับครูเท่านั้น ผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นในชุมชน สังคม พ่อแม่ เพื่อน และคนด้อยโอกาสกว่า ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งการเรียนรู้แบบส่วนรวมนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ การแสวงหาความรู้ การคิดการจัดการกับความรู้ การแสดงออก การสร้างความรู้ใหม่ และการทำงานกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน “เก่ง ดี มีความสุข”

แสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2558) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning : PL) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นประสบการณ์ (Experience) ขั้นการสะท้อนและอภิปราย (Reflection and Discussion) ขั้นความคิดรวบยอด (Concept) และขั้นการทดลอง/การประยุกต์แนวคิด (Experimentation/Application) สอดคล้องกับ สุมณฑา พรหมบุญ และคณะ (2540) ได้เสนอเป็น 3 แนวคิด ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม (group process / group activity / group dynamic) เป็นการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องมีแรงจูงใจร่วมกันในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยที่แต่ละคนในกลุ่มมีอิทธิพลต่อกันและกัน หลักการสำคัญของกระบวนการกลุ่ม คือ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ผู้เรียนรู้จากกลุ่มมากที่สุด ผู้เรียน ได้ค้นพบและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตัวเอง โดยครูเป็นผู้จัดกระบวนการให้แก่ผู้เรียนแสวงหาคำตอบเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการกลุ่ม ได้แก่เกม บทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง การอภิปรายกลุ่ม

2. การเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ (cooperative learning) เป็นการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นวิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกแต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็น และการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขามีการประสานงานกัน
 อย่างเป็นระบบ (multidisciplinary team)

หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจจะจัดกลุ่มผู้เรียน ให้ละกัน
 ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนนำศักยภาพของตนมา
 เสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่ม โดยผู้เรียนช่วยเหลือกัน มีปฏิสัมพันธ์ทางบวก ไว้วางใจกันและยอมรับใน
 บทบาทและผลงานของเพื่อน ซึ่งจะมีนักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์ นักแนะแนว ครู และผู้ปกครองทุกคน รวมทั้ง
 ผู้บริหารด้วยเทคนิคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจ ได้แก่ การเล่าเรื่องรอบวงกลม มุมสนทนา
 เป็นต้น

3. การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้ (constructivism) เป็นการเรียนรู้แบบ
 สร้างสรรค์ความรู้ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องแสวงหาความรู้และสร้างความเข้าใจขึ้นด้วยตัวเอง ความ
 เจริญงอกงามในความรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียน ได้มีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ หรือได้
 พบสิ่งใหม่ ๆ แล้วนำความรู้ที่มีอยู่มาเชื่อมโยงตรวจสอบกับสิ่งใหม่ ๆ หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบ
 สร้างสรรค์ความรู้ คือ การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ความรู้ ความรู้เดิมเป็นพื้นฐานสำคัญของการ
 สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และคุณภาพของการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับบริบทที่เกิดขึ้น ซึ่งบทบาทของครู คือ
 เป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ความรู้ ความเข้าใจตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความคิดรวบยอด
 ให้สมบูรณ์ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของความคิดรวบยอด และช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้มาจัดทำแผนผัง
 ความคิด

ดังนั้นจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักวิจัย
 และนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แนวคิดในการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยต้องเน้น
 ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นการสร้างประสิทธิภาพ เสริมสร้างศักยภาพและมุ่งพัฒนาตัวผู้เรียน โดยเน้นให้
 ความสำคัญกับผู้เรียนให้ได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด ควบคู่กับการทำกิจกรรมกับผู้สอน มีส่วน
 ร่วมกับสังคมและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและต่อสังคมได้อย่างมีแบบแผนและถูกต้อง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับโมเดลการประเมินแบบ CIPP

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึง โมเดลการประเมินแบบชิป หรือ “CIPP Model” ของสตัฟเฟิลบีม
 (Stufflebeam) เป็นโมเดลที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบันแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม โดยเน้นการแบ่งแยก
 บทบาทของการทำงานระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือฝ่ายประเมินมี
 หน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผล
 การประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันการ
 การมีอคติในการประเมิน

การประเมินแบบ CIPP คือการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ
 หรือ CIPP Model พัฒนาโดย Stufflebeam (1971) Stufflebeam ได้กล่าวถึงประเภทการตัดสินใจต่อการ

ประเมินแบบ CIPP ซึ่งการประเมินโดยใช้การประเมินแบบซีป (CIPP Model) ของ Daneil L. Stufflebeam ได้ใช้ตัวย่อของคำดังต่อไปนี้

- C - Context หมายถึง บริบท หรือสภาวะแวดล้อมรอบ ๆ ที่อาจต้องมองให้ครอบคลุม
- I - Input หมายถึง ปัจจัยเบื้องต้น เป็นตัวป้อนในการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ
- P - Process หมายถึง กระบวนการขั้นตอนของการดำเนินการ
- P - Product หมายถึง ผลผลิต หรือผลที่เกิด

Stufflebeam (1971) โดยได้กำหนดประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

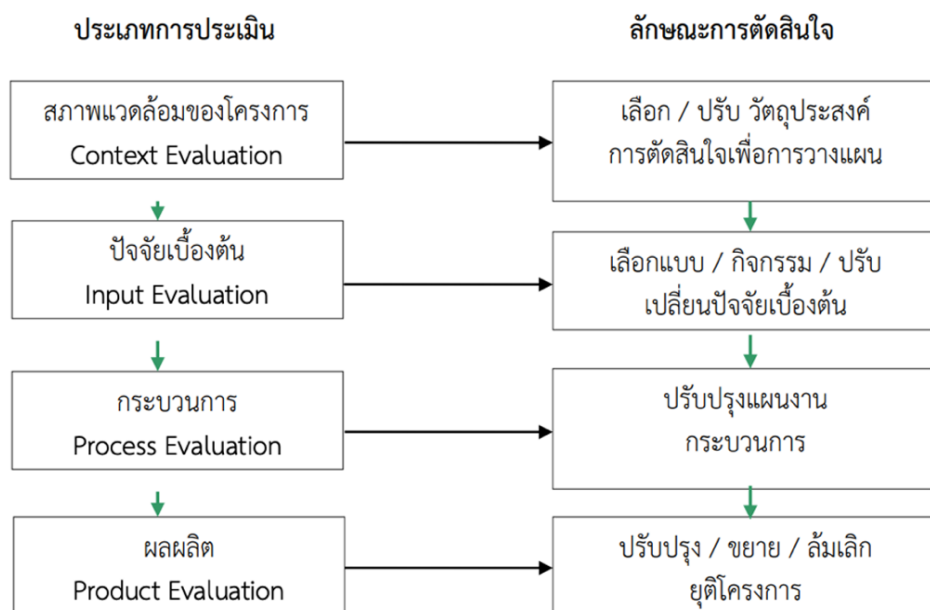
1. การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการโครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา ฯลฯ รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน
3. การประเมินกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข หรือปรับปรุงการดำเนินงานในช่วงต่อไปมีประสิทธิผลมากขึ้น โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหา จุดเด่น หรือจุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ ซึ่งมักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว
4. การประเมินผลผลิต (Product) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ/เลิก/ขยาย/ปรับเปลี่ยนโครงการ แต่การประเมินผลแบบนี้มิได้ให้ความสนใจต่อเรื่องผลกระทบ (Impact) และผลลัพธ์ (Outcomes) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการเท่าที่ควร

สอดคล้องกับ โสภา แซ่ลี (2558) ได้ทำการศึกษางานวิจัยพบว่า การประเมินแบบ CIPP สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการได้ดี ซึ่งจะครอบคลุม มิติด้านเศรษฐกิจ สังคม ด้านบริหารจัดการ ด้านทรัพยากร และด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น การประเมินทั้งระบบแบบ CIPP เป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งหมด ซึ่งตัวผู้ประเมินจำเป็นต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน กำหนดประเด็นของตัวแปรหรือตัวชี้วัด กำหนดแหล่งข้อมูลผู้ให้ข้อมูล กำหนดเครื่องมือการประเมิน วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลและเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนโดยข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินนอกจากจะทำให้ทราบคุณค่าของโครงการแล้วยังช่วยให้สามารถค้นหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับโครงการรวมถึงนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการต่อไป สอดคล้องกับ เขาวดี วิบูลย์ศรี (2551) ได้กล่าวถึง แนวคิดการประเมินของ Stufflebeam ว่า การประเมินนี้เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นกระบวนการ คือมีความต่อเนื่องกันในการดำเนินงานอย่างครบวงจรสมบูรณ์ ซึ่งจะต้องมีการระบุหรือบ่งชี้

ข้อมูลที่ต้องการและมีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้ระบุหรือบ่งชี้ไว้ แล้วนำเอาข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้นั้น จัดทำให้เป็นสารสนเทศ โดยสารสนเทศที่ได้มานั้น จะต้องมีความหมายและประโยชน์ เพื่อนำไปเสนอใช้ ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดทางเลือกใหม่ หรือแนวทางดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ทฤษฎา วงศ์ธรรมกุล (2541) ได้กล่าวถึงในรายละเอียดประเด็นที่ประเมิน ดังนี้

1. การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) สอดคล้องกับการประเมินสถานะแวดล้อม (Context) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการ ให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน
2. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decisions) สอดคล้องกับการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ
3. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) สอดคล้องกับการประเมินกระบวนการ (Process) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions) สอดคล้องกับการประเมินผลผลิต (Product) การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้นเพื่อพิจารณาการยุติ/ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

จากข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบ CIPP ทั้ง 4 ประการและประเภทของการตัดสินใจ ดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินกับการตัดสินใจ ดังแผนภาพที่ 2

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 1

องค์ประกอบหลักของรูปแบบการประเมิน CIPP และลักษณะการตัดสินใจของความสัมพันธ์
โครงการ

(ปรับจาก Stufflebeam, 1971 อ้างถึงใน โสภา แซ่ลี, 2558)

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินแบบ CIPP ของนักวิจัยและนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPP Model เป็นรูปแบบการประเมินที่มีความต่อเนื่องกันในการดำเนินงานอย่างครบวงจร ทั้งฝ่ายประเมิน (เปรียบเสมือนผู้เรียน) และฝ่ายบริหาร (เปรียบเสมือนผู้สอน) ซึ่งฝ่ายบริหารมีหน้าที่รวบรวมข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมิน ทั้งนี้เมื่อมีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น ก็จะสามารถนำข้อมูลที่ได้นั้นจัดทำให้เป็นสารสนเทศหรือผลผลิตที่ปรากฏออกมา เพื่อจะได้นำรูปแบบหรือแนวทางนี้ไปปฏิบัติ และปรับปรุงในประเด็นอื่นๆ ได้อย่างทันทั่วทั้ง โดยต้องพิจารณาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context), ด้านปัจจัยนำเข้า (Input), ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลิตผล (Product)

3. แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

ระบบสารสนเทศ (Information System) หมายถึง ขบวนการประมวลผลข่าวสารที่มีอยู่ให้อยู่ในรูปของข่าวสารที่เป็นประโยชน์สูงสุด เพื่อเป็นข้อสรุปที่ใช้สนับสนุนการบริหารและการตัดสินใจ ทั้งในระดับปฏิบัติการ ระดับกลาง และระดับสูง ระบบสารสนเทศจึงเป็นระบบที่ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับข้อมูลดังต่อไปนี้ (ปิยะนุช แจงศนันท์, 2558).

1. รวบรวมข้อมูลทั้งภายใน ภายนอก ซึ่งจำเป็นต้องหน่วยงาน
2. จัดกระทำเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อให้เป็นสารสนเทศที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้
3. จัดให้มีระบบเก็บเป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกต่อการค้นหาและนำไปใช้
4. มีการปรับปรุงข้อมูลเสมอ เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องทันสมัย

สอดคล้องกับ Tam & Oliveira (2016) กล่าวถึง คุณภาพของระบบสารสนเทศ (Information System Quality) ของ DeLone & McLean (2003) ประกอบด้วย

1) ด้านคุณภาพระบบโครงสร้าง (System Quality) คือความสมบูรณ์ (Completeness) เข้าใจง่าย (Ease of Understanding) มีความเป็นส่วนตัว (Personalization) ตรงประเด็น (Relevance) ความปลอดภัย (Security) ของระบบสารสนเทศที่นำมาให้บริการ

2) ด้านคุณภาพของข้อมูล (Information Quality) คือระบบเหมาะสมกับการใช้งาน (Adaptability) ความพร้อมใช้งานและง่าย (Availability) มีความน่าเชื่อถือ

ปิยะนุช แจงศนันท์ (2558) ยังได้กล่าวว่า การศึกษาระบบสารสนเทศเกี่ยวข้องกับความรู้หลายสาขา ถ้าแบ่งความรู้ออกเป็น 2 แนวคิดคือแนวคิดด้านเทคนิค และแนวคิดด้านพฤติกรรม ระบบสารสนเทศจะเป็นระบบเชิงสังคมเชิงเทคนิคประกอบด้วยปัจจัยหลายๆด้าน เช่น แนวคิดด้านเทคนิคต่อระบบสารสนเทศ มีบทบาทอย่างมากในระยะแรกของการพัฒนาระบบสารสนเทศ ได้แก่

วิทยาการคอมพิวเตอร์ วิทยาการจัดการ และการวิจัยการดำเนินงาน แนวคิดด้านเทคนิคจะเน้นไปที่ต้นแบบทางคณิตศาสตร์เพื่อศึกษาระบบสารสนเทศและความสามารถในการทำงานของระบบ รวมถึงแนวคิดด้านพฤติกรรม ระบบสารสนเทศได้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้นมีการขยายขอบเขตในการใช้งานมากขึ้น ระบบสารสนเทศจะเผชิญกับปัญหาด้านพฤติกรรม เช่น การใช้ระบบสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ การออกแบบอย่างสร้างสรรค์ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ไม่สามารถแสดงออกมาเป็นแบบจำลองในแนวคิดทางเทคนิคได้แต่ใช้แนวคิดทางพฤติกรรมในการแก้ปัญหาเหล่านั้นโดยการใช้เหตุผลของมนุษย์ สอดคล้องกับ ภัคภิญญา ธรรมโชโตและคณะ (2560) กล่าวว่า รูปแบบการบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบอื่นด้วย ดังนี้

1. องค์กรควรมีวัฒนธรรมที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ในทุกระดับ โดยสร้างให้เป็นความเชื่อและพฤติกรรมที่ฝังลึกอยู่ในองค์การเพื่อเป็นรากฐานที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเนื่องกันระหว่างผลการดำเนินการที่สำคัญและการปฏิบัติที่เน้นผลลัพธ์ ซึ่งนำไปสู่การจัดการที่บูรณาการองค์ประกอบทุกส่วนขององค์การให้เป็นหนึ่งเดียวกันตามแนวคิดมุมมองเชิงระบบ (Systems Perspective) โดยได้รับการผลักดันจากผู้บริหารระดับสูง และความร่วมมือจากบุคลากรทุกระดับในองค์การ

2. การบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ ควรเน้นความสอดคล้องและตอบสนองความต้องการทั้งปัจจุบันและอนาคตขององค์กร การบริหารระบบสารสนเทศต้องสนับสนุนทุกกระบวนการปฏิบัติในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศนั้นซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้จากความร่วมมือของทุกภาคส่วนในองค์การ และผลลัพธ์จากการใช้ระบบสารสนเทศควรส่งเสริมความสำเร็จของเป้าหมายใหญ่ขององค์กรร่วมกัน

3. การบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดการความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ความรู้ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมหลักของธุรกิจ ซึ่งองค์กรที่มีผลการดำเนินงานดีจะได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ ISO มากกว่าหนึ่งระบบ เพื่อเป็นมาตรฐานในการดำเนินงาน ดังนั้นการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการจัดการความรู้ จะเน้นการสร้างฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการค้นหาข้อมูล การแสวงหาความรู้ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานได้ทันทีที่สนับสนุนให้เกิดการและเปลี่ยนเรียนรู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ การเก็บองค์ความรู้ การหาโอกาสปรับปรุงกระบวนการทำงานที่นำไปสู่การแบ่งปัน และต่อยอดเพิ่มความรู้ใหม่ๆ นำสู่การสร้างนวัตกรรมขององค์การ

4. การบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเพิ่มพูนการเรียนรู้ในองค์การ ควรมีการนำอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตมาใช้เพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลและความรู้ที่ต้องการ อย่างไรก็ตามทุกองค์การควรให้ความสำคัญกับการรักษาความปลอดภัย การรักษาความลับ การควบคุมและตรวจสอบระบบสารสนเทศ ดังจะเห็นได้จากการที่ทุกกลุ่มมีเป้าหมายที่เป็นกรณีศึกษา ทุกองค์การ

ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO 27001 คือมาตรฐานสากลสำหรับระบบการจัดการความปลอดภัยของข้อมูล (Information Security Management Systems : ISMS)

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทโดยตรงกับการสร้างความรู้ (Knowledge Constructor) เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรอบรู้ การจัดการระบบการประมวลผล การส่งผ่านและสื่อสารด้วยความเร็วสูงที่มีปริมาณมาก การนำเสนอและแสดงผลด้วยระบบสื่อต่าง ๆ ทั้งในด้านข้อมูล รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว วิดีโอ ฯลฯ อีกทั้งยังสามารถสร้างระบบการมีขุมความรู้ที่เรียกว่า เวิลด์ โนว์เลจ (World Knowledge) ซึ่งมีแหล่งความรู้มากมายกระจายอยู่ทั่วโลก ผู้เรียนต้องเรียนรู้ได้มากและรวดเร็ว รวมทั้งสามารถแยกแยะ ค้นหาข่าวสาร ตลอดจนการแสวงหาสิ่งที่ต้องการได้ตรงความต้องการ (ยีน ภู่วรรณ, 2544) สอดคล้องกับ จักรพันธ์ กองสี และคณะ (2554) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นช่วยทำให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วมากขึ้น โดยใช้กระบวนการประมวลผลข้อมูลซึ่งจะทำให้สามารถเก็บรวบรวม ประมวลผล และปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยได้อย่างรวดเร็ว และช่วยในการจัดเก็บข้อมูลที่มีขนาดใหญ่หรือมีปริมาณมาก ทำให้การเข้าถึงข้อมูล (Access) มีความรวดเร็ว และยังช่วยให้การติดต่อสื่อสารต่างๆ โดยการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์มีการติดต่อได้ทั่วโลกภายในเวลาที่รวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยกัน (Machine to Machine) หรือคนกับคน (Human to Human) หรือคนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ (Human to Machine)

ประโยชน์ของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

1. ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจาก ข้อมูลถูกจัดเก็บและบริหารเป็นระบบทำให้ผู้บริหารสามารถจะเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วในรูปแบบที่เหมาะสม และสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ได้ทันต่อความต้องการ
2. ช่วยผู้ใช้ในการกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์และการวางแผนปฏิบัติการ โดยผู้บริหารจะสามารถนำข้อมูลที่ได้จากระบบ สารสนเทศมาช่วยในการวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานขององค์กร เนื่องจากสารสนเทศถูกเก็บรวบรวมและจัดการอย่างเหมาะสม ทำให้มีประวัติของข้อมูลอย่างต่อเนื่อง สามารถที่จะชี้แนวโน้มของการดำเนินงานได้ว่าน่าจะเป็นไปในลักษณะใด
3. ช่วยผู้ใช้งานในการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน เมื่อแผนงานถูกนำไปปฏิบัติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผู้ควบคุมจะต้องตรวจสอบผลการดำเนินงานโดยนำข้อมูลบางส่วนมาประมวลผลประกอบการประเมินสารสนเทศที่ได้จะแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการเพียงใด
4. ช่วยผู้ใช้งานในการศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศประกอบการศึกษาและการค้นหาสาเหตุ หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานขององค์กร ถ้าการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้ อาจจะเรียกข้อมูลเพิ่มเติม

ออกมาจากระบบ เพื่อให้ทราบว่ามีข้อผิดพลาดในการทำงานเกิดขึ้นมาจากสาเหตุใด หรือจัดรูปแบบสารสนเทศในการวิเคราะห์ปัญหาใหม่

5. ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อหาวิธีควบคุม ปรับปรุงและแก้ไขปัญหา สารสนเทศที่ได้จากการประมวลผลจะช่วยให้ผู้บริหารวิเคราะห์ได้ว่าการดำเนินงานในแต่ละทางเลือกจะช่วยแก้ไข หรือควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร องค์กรต้องทำอย่างไรเพื่อปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานหรือเป้าหมายที่กำหนด

6. ช่วยลดค่าใช้จ่าย ระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้องค์กรลดเวลา แรงงานและค่าใช้จ่ายในการทำงานลง เนื่องจากระบบสารสนเทศสามารถรับภาระงานที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ตลอดจนช่วยลดขั้นตอนในการทำงาน ส่งผลให้องค์กรสามารถลดจำนวนคนและระยะเวลาในการประสานงานให้น้อยลง โดยผลงานที่ออกมาอาจเท่าหรือดีกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และศักยภาพขององค์กรได้ (กิติมา เพชรทรัพย์, 2548)

ดังนั้น จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการของนักวิจัยและนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาองค์กร และ/หรือสถาบันการศึกษา ทำให้การปฏิบัติงานในทุกภาคส่วนเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สร้างคุณภาพชีวิตในการทำงาน การเรียนรู้ ลดต้นทุนในการบริหารจัดการ เพิ่มโอกาสในการทำกำไรให้แก่องค์กร รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองด้วยคุณประโยชน์เหล่านี้จึงทำให้ในยุคปัจจุบันสถาบันการศึกษาหรือองค์กรต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญและนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการเกือบทั้งหมด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อัญชลี คงชุ่มชื่น (2563) ได้ศึกษาถึง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป 2) เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) อย่างน้อยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป และ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการเรียนภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ซึ่งจากการศึกษานี้ พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach) ได้ช่วย

พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูหรือผู้สอน นำรูปแบบการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน/นักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

กรณีการ แก่นเกษ (2562) ได้ทำการศึกษางานวิจัย การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา : การวิเคราะห์ทอภิมาน งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะงานวิจัยที่มีผลต่อค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียน ภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ พ.ศ. 2549-2558 จำนวน 89 เล่ม โดยใช้แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยมีการศึกษามากที่สุดในปีพ.ศ. 2553 และ พ.ศ. 2555 สาขาที่ทำการศึกษามากที่สุดคือ สาขาหลักสูตรและการสอน งานวิจัยส่วนใหญ่มีจำนวนหน้าทั้งหมดเฉลี่ย 227 หน้า เมื่อไม่รวมภาคผนวกมีจำนวน 92 หน้า 2. คุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อค่าขนาดอิทธิพลได้แก่ 2.1) เนื้อหาสาระของงานวิจัย พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ความมุ่งหมายของการวิจัยและสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2.2) ด้านวิธีวิทยาการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแตกต่างของค่าขนาดอิทธิพลอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่รูปแบบของการสุ่มตัวอย่าง วิธีการหา คุณภาพเครื่องมือ และประเภทการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการศึกษางานวิจัยรูปแบบการเรียนการสอนขึ้นอื่นยังส่งผลต่อรูปแบบงานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมาก

ภักทิฎฐา ธรรมโชติและคณะ (2560) ได้ศึกษารูปแบบบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ กรณีศึกษาองค์การที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ตามเกณฑ์รางวัล คุณภาพแห่งชาติ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ การศึกษาใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีการวิจัยใช้การวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ จาก กรณีศึกษาองค์การที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งชาติ พบว่า ให้ความสำคัญในการพิจารณาประเด็น

หลัก 7 ด้านคือ 1) ด้านวัตถุประสงค์ในการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในองค์กร 2) ด้านกระบวนการออกแบบและพัฒนาระบบสารสนเทศ 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของระบบสารสนเทศ 4) ด้านคุณลักษณะของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร 5) ด้านการเรียนรู้ขององค์กร 6) ด้านการนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและจัดการความรู้ 7) ด้านการนำระบบสารสนเทศมาสนับสนุนการเพิ่มพูนการเรียนรู้ ผลการศึกษาผู้วิจัยนำมาพัฒนาเป็น รูปแบบบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์กรแห่ง การเรียนรู้ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติได้รูปแบบ “PHAK is support” ซึ่งชี้ให้เห็นว่า องค์กรที่ได้รับรางวัลเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติมีการนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการจัดการความรู้และเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าเป็นรูปรูปธรรมและชัดเจนเพียงพอที่จะนำมาเสนอ เพื่อเป็นต้นแบบหรือเป็นแบบอย่างให้กับองค์กรอื่นๆ ปรับใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ (2549) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา และความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยโดยการสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์และนิสิตจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิธีดำเนินการวิจัยใช้การสำรวจข้อมูลและการสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจข้อมูล ได้แก่ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 300 คน และนิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยบูรพา ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 2,000 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำ Focus Group ได้แก่ คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา 45 คน และนิสิตระดับปริญญาตรีภาคปกติของมหาวิทยาลัยบูรพา 45 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

(1) สภาพการจัดการเรียนการสอน คณาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดทำประมวลการสอนครบทุกวิชา ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด พฤติกรรมการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับดีมากรับผิดชอบคาบการสอนครบถ้วน มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ วัดและประเมินผลโดยเน้นเนื้อหาวิชา และกระบวนการเรียนรู้ มีการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนนิสิตมีความคิดเห็นว่าการสอนที่คณาจารย์ใช้มากที่สุดได้แก่ การสอนแบบบรรยาย พฤติกรรมการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับดีปานกลาง พฤติกรรมการสอนที่คณาจารย์ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ การมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ และมีการวัดประเมินผลการเรียนโดยเน้นการวัดเนื้อหาวิชาและกระบวนการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบมากที่สุด

(2) ปัญหาการจัดการเรียนการสอน คณาจารย์มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่พบมากที่สุด ได้แก่ ไม่มีเวลาเตรียมการสอนเนื่องจากภาระงานสอนและงานอื่นๆ มากเกินไป นิสิตไม่มีความพร้อม ขาดความมุ่งมั่นในการเรียน ขาดความรับผิดชอบ ขาดความอดทน ขาดระเบียบ

วินัย ไม่กล้าแสดงออก ไม่ตรงต่อเวลา พื้นฐานไม่ดี อุปกรณ์การสอนประจำห้องเรียนไม่เพียงพอ จำนวนนิสิตในชั้นเรียนมากเกินไป ทำให้การวัดและประเมินผลทำได้ยาก และไม่มีเวลาปรับปรุงการสอนเนื่องจากภาระงานสอนมาก ส่วนนิสิตมีความคิดเห็นว่าปัญหาการดำเนินการสอนที่พบมากที่สุด ได้แก่ อาจารย์ขาดเทคนิคการสอน ขาดกิจกรรมการปฏิบัติ เน้นการบรรยายมากเกินไป อธิบายไม่ชัดเจน การใช้แผ่นโปร่งใสตัวหนังสือเล็กมองไม่ค่อยเห็น เปลี่ยนแผ่นโปร่งใสเร็วเกินไป เครื่องฉายไม่มีคุณภาพ ไม่มีการวัดและประเมินผลเป็นระยะ วัดและประเมินผลความจำมากกว่าการนำไปใช้และข้อสอบยากเกินไป

(3) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา คณาจารย์ต้องการได้รับการพัฒนาตนเองในด้านการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบและเทคนิคการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการช่วงเวลา 3-5 วัน ณ สถานที่ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนนิสิตต้องการให้คณาจารย์เตรียมการสอนล่วงหน้าและเข้าสอนให้ตรงเวลา สอนให้สนุกสนาน ไม่น่าเบื่อหน่าย ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ วัดและประเมินผลเป็นระยะสม่ำเสมอเพื่อพัฒนานิสิต และปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

กฤษณา คิตติ (2547) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ (1) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ครอบคลุมบริบทด้านสภาพแวดล้อม/บรรยากาศของการเรียนรู้ ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิตของการเรียนรู้ (2) เพื่อพัฒนารูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ (3) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า (1) ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมี 4 องค์ประกอบ คือ 1.1) สภาพแวดล้อม/บรรยากาศของการเรียนรู้ 1.2) ปัจจัยเบื้องต้นของการเรียนรู้ 1.3) กระบวนการเรียนรู้ และ 1.4) ผลผลิตของการเรียนรู้ (2) รูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 2.1) เป้าหมายของการประเมิน 2.2) สิ่งที่มีประเมิน 2.3) วิธีการประเมิน และ 2.4) วิธีการตัดสิน โดยการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน สิ่งที่มีประเมินได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของผู้สอน และ (3) จากการประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า 3.1) ผู้สอนมีพัฒนาการสำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผลการประเมินการสอนครั้งที่สองดีกว่าครั้งแรก 3.2) ผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่อการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3.3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยอมรับว่าการประเมินนี้มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้และ 3.4) ผลการประเมินมีความถูกต้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

กอร์ดอน (Gordon, 1971) ได้กล่าวถึง การวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการปฏิบัติงานของครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยสภาพการศึกษาของรัฐฟลอริดา เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางปรับปรุงคุณภาพครู ใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ คือ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความมั่นคงทางอารมณ์ พร้อมทั้งจะรับการเปลี่ยนแปลง รักเด็ก ยอมรับในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล มีจิตใจเป็นนักประชาธิปไตย รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีมนุษยสัมพันธ์และอุทิศตนเพื่อการเรียนของเด็กทั้งในและนอกเวลาเรียน

2. ด้านความรู้ความเข้าใจ คือ มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางกายและสมอง มีความเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้ กระบวนการทำงานกลุ่ม เข้าใจในการจัดการศึกษาของชาติ

3. ทักษะด้านการสอน ได้แก่ มีทักษะในการสอน ฟัง พูด อ่าน เขียน และใช้โสตทัศนอุปกรณ์ มีเทคนิคในการแก้ปัญหา ใช้จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมและใช้แหล่งวิทยาการให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน มีการประสานงานกับครูคนอื่น ๆ

วอทรูบา และไรท์ (Wotruba & Writh, 1975) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินผลอาจารย์ (How to develop a teacher-rathing scale instrument) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพ ในการสอนของอาจารย์กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามหาวิทยาลัยซานดิเอโก (San Diego University) แผนกบริหารธุรกิจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินประสิทธิภาพอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่า คุณลักษณะของอาจารย์ที่สำคัญได้แก่ การมีความรู้กว้างขวางถูกต้องทันสมัย และรู้อย่างแท้จริง ส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น มีความกระตือรือร้นในวิชาที่ตนสอน ส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถอธิบายให้เข้าใจง่าย ยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจน ช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา มีความยุติธรรมในการประเมินผลการเรียน มีความสนใจในการสอน อุปกรณ์การสอน บุคลิกภาพ บรรยากาศในชั้นเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อนักศึกษาและวิชาที่ตนเองสอน

โบแฮมป์ (1981) ได้ทำการศึกษา สภาพแวดล้อมในโรงเรียน กล่าวว่าสิ่งแรกที่ควรคำนึงทำคือการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ครุภัณฑ์หลักสูตรไปใช้มีหน้าที่แปลงหลักสูตรไปสู่การสอน โดยใช้หลักสูตรเป็นหลักในการพัฒนาวิธีการสอน สิ่งที่ควรคำนึงถึงการนำหลักสูตรไปใช้ให้เห็นผลตามเป้าหมายคือ 1.ครูผู้สอนควรมีส่วนร่วมในการร่างหลักสูตร 2. ผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญและสนับสนุนการดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จได้ผู้นำที่สำคัญที่จะรับผิดชอบได้ดีคือครูใหญ่

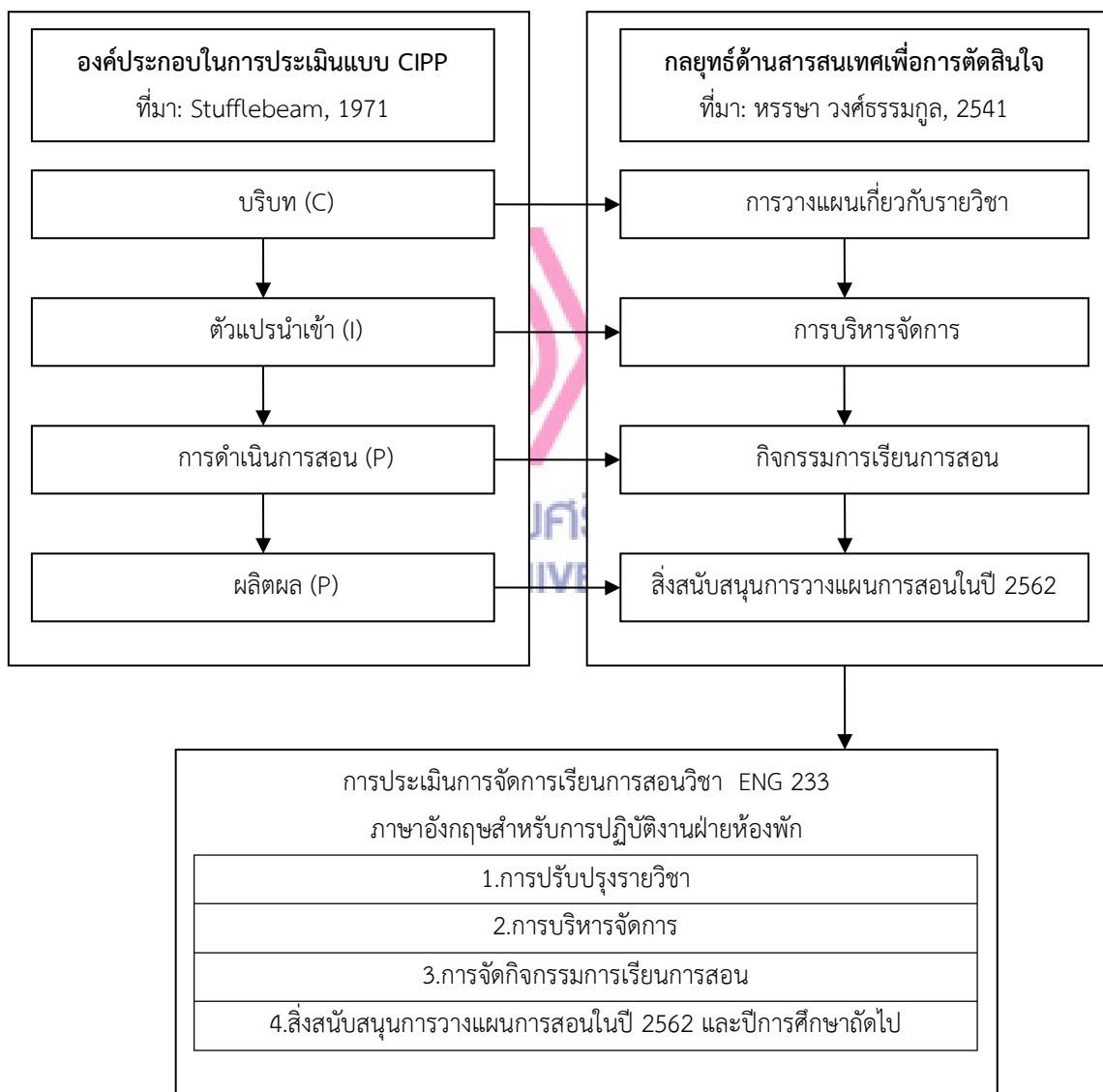
เมเยอร์และนัลที (2009) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง ในการพัฒนารายวิชาต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากวัสดุในการเรียนรู้ภาระงานและประสบการณ์การเรียนรู้โดยอาศัยหลักการออกแบบหลักสูตร 5 ประการคือ 1) โลกแห่งความเป็นจริงและเรื่องที่เกี่ยวข้องของ 2) โครงสร้างการจัดลำดับและความสัมพันธ์ภายใน 3) ความต้องการของผู้เรียนในการใช้และมีส่วนร่วมในความก้าวหน้าของการพัฒนาความคิดระดับสูง 4) การปรับเปลี่ยนในแต่ละขั้นตอนและผล การเรียนรู้ที่คาดหวังและ 5) การให้ความท้าทายในการเรียนรู้ความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับแบบจำลอง 3P ของ Biggs (Biggs' s 3 Presage-Process-Product) แบบจำลองแสดง การสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียน เพื่อช่วยให้อุณหภูมิของผลการเรียนรู้สูงสุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิจัยและนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กระบวนการการศึกษาเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถนั้น สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยผู้สอนต้องมีศักยภาพ สามารถแนะนำแนวทางในการศึกษา โดยยังคงต้องถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และให้เป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ในด้านบริบท (การปรับปรุงรายวิชา), ตัวแปรนำเข้า (การบริหารจัดการ), การดำเนินการสอน (การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน) และผลิตผล (สิ่งสนับสนุนการวางแผนการสอน) เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอนและเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และ/หรือ ในปีการศึกษาต่อไป ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันและการดำเนินการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ ดังกล่าวไว้แล้วข้างต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงประเมิน (Evaluation Research) โดยใช้ CIPP Model พัฒนาโดย Stufflebeam (1971) สอดคล้องกับการประเมินผลผลิต (Product) การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ/หรือในปีการศึกษาถัดไป สำหรับกรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ (1) เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 (2) เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 จำนวน 310 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 จำนวน 175 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ของตารางสำเร็จรูปในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ใช้ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากร และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับประชากรที่มีขนาดเล็กได้ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป

$$n = \frac{\chi^2 Np(1-p)}{e^2 (N-1) + \chi^2 p(1-p)}$$

- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้
 X^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($X^2 = 3.841$)
 p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด $p = 0.5$)

ทั้งนี้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ได้มาจากการคำนวณค่าร้อยละตามสัดส่วนประชากรดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับตารางการคำนวณตามสูตรของของเครจซี่และมอร์แกน จากจำนวน 310 คน ดังนั้นจึงต้องใช้กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 จำนวน 175 คน

การสุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้จะใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งข้อมูลที่ได้ จะมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ในกลุ่มที่ทำการวิจัย โดยการใช้แบบสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 จำนวน 175 คน ทั้งนี้จะดำเนินการเก็บข้อมูลในวันที่ 1 มิถุนายน- 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน โดยใช้เครื่องมือวิจัยจำนวน 2 ฉบับที่สร้างขึ้น ซึ่งจำนวน 2 ฉบับนี้นั้น จะพิจารณาตามประเภทของแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูล (ผู้วิจัย) และ 2) แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา ความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG 233 (นักศึกษา)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การออกแบบการวัด (Measurement design) มีจำนวน จำนวน 2 ฉบับ จะพิจารณาตามประเภทของแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูล (ผู้วิจัย) และ 2) แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา ความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG 233 (นักศึกษา)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ใช้การวัดความตรงเชิงผิว (Face validity) ซึ่งเป็นการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) (ตารางที่ 1) ส่วนความเที่ยงด้านความสอดคล้องภายใน (Internal consistency reliability) ได้ทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนรายวิชา ENG 233 แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการศึกษาจริง จำนวน 30 คน

เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเข้าใจเจตนา และสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่

ตารางที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามองค์ประกอบ ตัวแปร และผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน

องค์ประกอบ	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	เกณฑ์ประเมิน
1. บริบท (C)	1.1 คำอธิบายรายวิชา ENG233 และความจำเป็นในการเรียน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	หลักสูตรฯ (2557), ผู้วิจัย (อาจารย์ผู้สอน)	แบบ บ ้น ที่ ก ข ็ อ มู ล จ า ก รายวิชา	หัวข้อในคำอธิบาย รายวิชา ≥ 80% สอดคล้อง กับสถานการณ์ ปัจจุบัน
	1.2 การดำเนินการความรู้พื้นฐานวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน ฝ่ายห้องพัก	นักศึกษา	แบบสอบถาม	≥ 80% เรียนวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับ การปฏิบัติงานฝ่าย ห้องพัก เป็นครั้งแรก
2. ตัวแปร นำเข้า (I)	2.1 คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน	หลักสูตรสาขาฯ	แบบ บ ้น ที่ ก ข ็ อ มู ล จ า ก รายวิชา	100% จ บ ต ร ง สาขา/เกี่ยวข้อง
	2.2 ประสิทธิภาพการสอนของ อาจารย์ผู้สอน	อาจารย์ผู้สอน	แบบ บ ้น ที่ ก ข ็ อ มู ล จ า ก รายวิชา	≥ 80% เคยสอน วิ ช า E N G 2 3 3 ภาษาอังกฤษสำหรับ การปฏิบัติงานฝ่าย ห้องพัก มาแล้ว 1 ภาคการศึกษา
	2.3 ความพร้อมของ แผนการสอน, โครงการสอน และเอกสาร ประกอบการสอน	แผน ก า ร ส อ น , ค อ ร ง ก า ร ส อ น , เอ ก ส า ร ป ร ก อ บ ก า ร ส อ น	แบบ บ ้น ที่ ก ข ็ อ มู ล จ า ก รายวิชา	<u>แผนการสอน</u> 3=แผนการสอนมี ความสมบูรณ์ 2=แผนการสอนไม่ สมบูรณ์ 1=ไม่มีแผนการสอน <u>โครงการสอน</u> 3=โครงการสอนมี ความสมบูรณ์

องค์ประกอบ	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	เกณฑ์ประเมิน
				2=โครงการสอนไม่สมบูรณ์ 1=ไม่มีโครงการสอน <u>เอ ก ส า ร</u> <u>ประกอบการสอน</u> 3=เอ ก ส า ร ประกอบการสอนมีความสมบูรณ์ 2=เอ ก ส า ร ประกอบการสอนไม่สมบูรณ์ 1=ไม่ มี เอ ก ส า ร ประกอบการสอน
	2.4 การจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการสอน	สื่อการสอน	แบบบันทึกข้อมูลจากรายวิชา	3=มีสื่อการสอนครบทุกหัวข้อที่สอน 2=มี สื่อ การ สอน เฉพาะบางหัวข้อที่สอน 1=ไม่มีสื่อการสอน
3. การดำเนินการสอน (P)	3.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	นักศึกษา	แบบสอบถาม	4=กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง 3=กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ แต่ยังไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง 2=กิจกรรมไม่ค่อยหลากหลาย ไม่น่าสนใจ แต่สามารถ

องค์ประกอบ	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	เกณฑ์ประเมิน
				นำไปประยุกต์ใช้ได้บ้าง 1=กิจกรรมไม่หลากหลาย ไม่น่าสนใจ และไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
	3.2 ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	นักศึกษา	แบบสอบถาม	3=อาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลายเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน เช่น Projector, Computer ฯลฯ 2=อาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนบ้าง แต่ยังไม่หลากหลาย 1=อาจารย์ผู้สอนไม่ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนเลย
	3.3 ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และ ผู้เรียน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	นักศึกษา	แบบสอบถาม	5=อาจารย์บรรยายอย่างเดียว ไม่มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นผู้เรียน 4=อาจารย์บรรยายอย่างเดียว ไม่เคยถามผู้เรียน และจะตอบคำถามเฉพาะเมื่อผู้เรียนถาม 3=อาจารย์บรรยายและถามผู้เรียนบ้าง แต่ไม่บ่อยครั้ง

องค์ประกอบ	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	เกณฑ์ประเมิน
				<p>2=อาจารย์บรรยายถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แต่ทำเฉพาะที่มีการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น</p> <p>1=อาจารย์บรรยายถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างกว้างขวาง ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น Line, Facebook, Email, Social Network ต่างๆ เป็นต้น</p>
4. ผลิตผล (P)	4.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชา ENG233	อาจารย์ผู้สอน	แบบบันทึกข้อมูลจากรายวิชา	$\geq 80\%$ ของเวลาเรียนทั้งหมด (ครั้งที่ 1-14)
	4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG233	นักศึกษา	แบบบันทึกข้อมูลจากรายวิชา	≥ 3.51 จากมาตรฐานค่า 5 ระดับ
	4.3 เกรดของนักศึกษาในวิชา ENG233 ภาคการศึกษาที่ 1/2562	อาจารย์ผู้สอน	แบบบันทึกข้อมูลจากรายวิชา	$\geq A-$ (หรือ 80%)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires)

1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1: เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนวิชา ENG 233

ตอนที่ 2: เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233

ตอนที่ 3: เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ในด้านบริบทต่อการวางแผนเกี่ยวกับรายวิชา (ด้านการจัดการเรียนการสอน), ด้านตัวแปรนำเข้าต่อการบริหารจัดการ (ด้านคุณลักษณะอาจารย์), ด้านการดำเนินการสอนต่อ กิจกรรมการเรียนการสอน (ด้านการวัดและประเมินผล), ด้านผลิตผลต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้) มีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด ซึ่งแบบสอบถามในตอนี่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบวัดประเมินค่า

ในการวัดความพึงพอใจ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าตามแบบ Semantic Differential (5-pointed, Likert type scales) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530) แบ่งช่วงระดับเป็น 5 ช่วง โดยนำคะแนนความพึงพอใจมาหาค่าเฉลี่ย โดยผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ตามแนวทางของเบสท์ (Best, 1986) มีค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก

ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

และข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended)

2. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้ามาสร้างเป็นเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม

3. หาคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ และทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา

(Content Validity) ซึ่งได้ค่าความตรงเท่ากับ 0.83 และทำการตรวจสอบโครงสร้างแบบสอบถามสำนวนภาษาที่ใช้ให้ชัดเจนเหมาะสมให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

4. นำแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ได้ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนรายวิชา ENG 233 แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการศึกษาจริง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเข้าใจเจตนา และสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่ จากนั้นนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ตามกระบวนการวิธีของครอนบาค (Cronbach) (ลิตธิ์ ธีรธรรม, 2550) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผล โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่น (α) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งได้ทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งค่าความเชื่อถือคือ 0.87 ดังนั้นจึงสามารถยอมรับแบบสอบถามดังกล่าวเพื่อการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไปได้

5. นำผลที่ได้จากการทดลองใช้ ปรับปรุงและพัฒนาแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

6. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมารวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้จะใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 จำนวน 175 คน โดยจะทำการเก็บข้อมูลในวันที่ 1 มิถุนายน- 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยทำการเก็บทุกวันจนกระทั่งครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามการวิจัย สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการจัดกลุ่มตามประเด็นที่ต้องการศึกษา (Qualitative themes)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และ/หรือ ในปีการศึกษาต่อไป จึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
- ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233
- ตอนที่ 5 ผลการประเมินบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต และข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล และสื่อความหมายได้เข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมายไว้ดังต่อไปนี้

x	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
t	แทน	การแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	การแจกแจงแบบ F (F-distribution)
P-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลในการประเมิน

ตารางที่ 2 จำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน (ที่คาดหวัง และที่เก็บจริง)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมิน	จำนวนที่ คาดหวัง	จำนวน ที่เก็บจริง
1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENG233 ภาคการศึกษาที่ 1/2562	175	175
2. นักวิจัย (เก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง)	1	1

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการประเมินมี 2 กลุ่ม แต่จะพบว่า ผู้ให้ข้อมูลคือ นักศึกษาปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ENG233 ภาคการศึกษาที่ 1/2562 จำนวน 175 คน และนักวิจัย (เก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง) อีก 1 คน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ในภาคการศึกษาที่ 1/2562 โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG233 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ จะนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินบริบท ตัวแปรนำเข้า การดำเนินการสอน และผลผลิตของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 และเพศชาย จำนวน 45 คิดเป็น 25.7 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	45	25.7
หญิง	130	74.3
รวม	175	100.0
2.อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	7	4

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-30 ปี	168	96
31 ปี ขึ้นไป	-	-
รวม	175	100

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน (N=175)

ข้อคำถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน		
1.1 จำนวนครั้งที่ท่านลงทะเบียนในรายวิชานี้		
3.1.1 ครั้งแรก	167	95.4
3.1.2 ครั้งที่ 2	8	4.6
3.1.3 มากกว่า 2 ครั้ง	-	-
1.2 ท่านขาดเรียนวิชานี้จำนวนกี่ครั้ง		
1.2.1 ไม่เคยขาดเรียน	94	53.7
1.2.2 1-3 ครั้ง	36	20.6
1.2.3 มากกว่า 3 ครั้ง	45	25.7
1.3 ท่านปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		
1.3.1 ไม่เคยเลย	-	-
1.3.2 น้อยครั้ง	-	-
1.3.3 บางครั้ง	9	5.1
1.3.4 สม่าเสมอ	166	94.9

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเรียน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก มาก่อนในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 95.4) และเป็น การลงทะเบียนวิชา ENG233 ครั้งที่ 2 ในภาคการศึกษาที่ 1/2562 (ร้อยละ 4.6) และไม่เคยขาดเรียน (ร้อยละ 53.7), ขาดเรียน 1-3 ครั้ง (ร้อยละ 20.6) และขาดเรียนมากกว่า 3 ครั้ง (ร้อยละ 25.7)

สำหรับวิธีการเรียนนั้น นักศึกษาปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายสม่าเสมอ (ร้อยละ 94.9) และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายแค่บางครั้ง (ร้อยละ 5.1)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา
ENG233

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ของนักศึกษา (N=175)

ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233		
1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชา ENG233		
1.1 กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	157	89.7
1.2 กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ แต่ยังไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง	3	1.7
1.3 กิจกรรมไม่ค่อยหลากหลาย ไม่น่าสนใจ แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้บ้าง	15	8.6
1.4 กิจกรรมไม่หลากหลาย ไม่น่าสนใจ และไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	-	-
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนวิชา ENG233		
2.1 อาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลายเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน เช่น Projector, facebook, research database, statistical package ฯลฯ	151	86.3
2.2 อาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนบ้าง แต่ยังไม่หลากหลาย	24	13.7
2.3 อาจารย์ผู้สอนไม่ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนเลย	-	-
3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน		
3.1 อาจารย์บรรยายอย่างเดียว ไม่มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นผู้เรียน	-	-
3.2 อาจารย์บรรยายอย่างเดียว ไม่เคยถามผู้เรียน และจะตอบคำถามเฉพาะเมื่อผู้เรียนถาม	-	-
3.3 อาจารย์บรรยายและถามผู้เรียนบ้าง แต่ไม่บ่อยครั้ง	28	16
3.4 อาจารย์บรรยาย ถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แต่ทำเฉพาะที่มีการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น	31	17.7
3.5 อาจารย์บรรยาย ถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างกว้างขวาง ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น Facebook, Blog, Webboard, Email, Social Network ต่างๆ เป็นต้น	116	66.3

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง (ร้อยละ 89.7) นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนวิชา ENG233 ว่าอาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลายเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน เช่น Projector, facebook, research database, statistical package ฯลฯ (ร้อยละ 86.3) ส่วนเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน นักศึกษามีความเห็นว่าง อาจารย์บรรยาย ถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างกว้างขวาง ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น Facebook, Blog, Webboard, Email, Social Network (ร้อยละ 66.3)

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 13 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่าแบบ Likert ชนิด 5 ระดับ สอบถามความพึงพอใจ 4 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณลักษณะอาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233

การประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233	\bar{x}	S.D.
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.46	0.71
1.1. การอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนไว้อย่างชัดเจน เช่น ในครั้งแรกของการสอนมีการอธิบายโครงการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล เป็นต้น	4.48	0.80
1.2. การใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหามากขึ้น เช่น การบรรยายเนื้อหา การยกตัวอย่าง การสาธิต และการให้ฝึกปฏิบัติ	4.51	0.80
1.3 เนื้อหาในรายวิชาตรงตามที่กำหนดไว้ในโครงการสอน (Course Outline)	4.45	0.73
1.4 การสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษาทำในสิ่งที่ถูกต้อง และมีคุณธรรมจริยธรรม	4.44	0.83
2. ด้านคุณลักษณะอาจารย์	4.73	0.61
2.1 อาจารย์เข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา	4.61	0.69
2.2 อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสม	4.82	0.62
2.3 อาจารย์แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสม	4.83	0.52
2.4 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อปรึกษาหารือและให้คำแนะนำ	4.66	0.82

การประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233	\bar{x}	S.D.
3. ด้านการวัดและประเมินผล	4.63	0.70
3.1 การแจ้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนล่วงหน้า	4.61	0.72
3.2 การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลาย เช่น การทำรายงาน การทำการบ้าน การทำชิ้นงาน การทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการถามตอบในห้องเรียน เป็นต้น	4.62	0.77
3.3 การแจ้งผลการประเมินการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบพร้อมทั้งอธิบายคำตอบ เช่น เฉลยข้อสอบ เฉลยการบ้าน ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงชิ้นงาน ฯลฯ	4.67	0.72
4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.61	0.76
4.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อช่วยในการสอน เช่น E-learning, E-Library, Line, E-mail, Facebook, หรือ social network ต่างๆ เป็นต้น	4.66	0.76
4.2 การแนะนำหนังสือ แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม และ Website เพื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.57	0.82
ความพึงพอใจรวมทุกด้าน	4.61	0.65

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า ในภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, $SD = 0.65$) สำหรับด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะอาจารย์ ($\bar{x} = 4.73$, $SD = 0.61$) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.63$, $SD = 0.70$) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.61$, $SD = 0.76$) และการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.46$, $SD = 0.71$) ตามลำดับ โดยคะแนนความพึงพอใจในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน ประเด็นที่นักศึกษา มีความพึงพอใจมากที่สุดมี 1 ประเด็น คือ “การใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เพื่อให้ให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหามากขึ้น เช่น การบรรยายเนื้อหา การยกตัวอย่าง การสาธิต และการให้ฝึกปฏิบัติ” โดยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, $SD = 0.80$)

2. ด้านคุณลักษณะอาจารย์ ประเด็นที่นักศึกษา มีความพึงพอใจมากที่สุด มี 4 ประเด็น คือ (1) “อาจารย์แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสม” ($\bar{x} = 4.83$, $SD = 0.52$), (2) “อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสม” ($\bar{x} = 4.82$, $SD = 0.62$), (3) “อาจารย์เข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา” ($\bar{x} = 4.61$, $SD = 0.69$) และ (4) “อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อปรึกษาหารือและให้คำแนะนำ” ($\bar{x} = 4.66$, $SD = 0.82$) โดยคะแนนความพึงพอใจทั้ง 4 ด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3. ด้านการวัดและประเมินผล ประเด็นที่นักศึกษา มีความพึงพอใจมากที่สุด มี 3 ด้าน คือ (1) “การแจ้งผลการประเมินการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบพร้อมทั้งอธิบายคำตอบ เช่น เฉลยข้อสอบ เฉลยการบ้าน ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงชิ้นงาน ฯลฯ โดยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$, $SD=0.72$), (2) การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลาย เช่น การทำรายงาน การทำการบ้าน การทำชิ้นงาน การทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการถามตอบในห้องเรียน เป็นต้น ($\bar{x} = 4.62$, $SD=0.77$) และ (3) การแจ้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนล่วงหน้า ($\bar{x} = 4.61$, $SD=0.72$)

4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ประเด็นที่นักศึกษา มีความพึงพอใจมากที่สุด 2 ด้าน คือ “การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อช่วยในการสอน เช่น E-learning, E-Library, Line, E-mail, Facebook, หรือ social network ต่างๆ เป็นต้น” โดยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, $SD=0.76$) รองลงมาคือ “การแนะนำหนังสือ แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม และ Website เพื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง” โดยคะแนนความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{x} = 4.57$, $SD=0.82$)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative data) ได้แก่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ผู้วิจัยยังใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) ซึ่งเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

(1) ควรมีการอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนไว้อย่างชัดเจนให้เป็นแนวทางเดียวกัน

2. เกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน

(1) อาจารย์ผู้สอนทุกท่าน ควรให้เวลาให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อปรึกษาหารือและให้คำแนะนำ เพื่อจะได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

3. เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน

(1) เรื่องการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนล่วงหน้า ควรแนะนำวิธีการวัด ประเมินผลการเรียนว่าจะใช้เกณฑ์หรือวิธีการใดบ้าง

4. เกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

(1) อาจารย์ผู้สอนทุกท่านควรแนะนำหนังสือ แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม และ Website เพื่อศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มา share กับนักศึกษาให้มากขึ้น เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปประยุกต์ใช้ได้ ในชีวิตประจำวันจริง

ตอนที่ 5 ผลการประเมินบริบท ตัวแปรนำเข้า การดำเนินการสอน และผลิตผล รวมถึง ข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่าย ห้องพัก

ตารางที่ 7 ผลการประเมินบริบท ตัวแปรนำเข้า การดำเนินการสอน และผลิตผล รวมถึงข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ผลการประเมิน	ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ
1. บริบท (C)	1.1 คำอธิบายรายวิชา ENG233 และความจำเป็นในการเรียนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	ผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 80 ทั้งในตัวรายวิชาและหัวข้อในคำอธิบายรายวิชาซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน หัวข้อเนื้อหาที่กำหนดในคำอธิบายรายวิชาเป็นคำที่ค่อนข้างเจาะลึกและตรงในสิ่งที่เรียน	-ปรับคำอธิบายรายวิชาให้ทันสมัย ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีความก้าวหน้าของยุคปัจจุบัน
	1.2 การดำเนินการความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	นักศึกษาจำนวน 167 คน (ร้อยละ 95.4) ยังไม่เคยเรียนรายวิชานี้มาก่อน	-ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักอาจารย์ผู้สอนควรทบทวนเนื้อหาของภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักให้นักศึกษาทราบก่อน เพื่อปูและปรับพื้นฐานให้ทุกคนมี

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ผลการประเมิน	ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ
			ความเข้าใจตรงกัน และเพื่อให้นักศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน
2. ตัวแปรนำเข้า (i)	2.1 คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน	ผ่านเกณฑ์ อาจารย์ผู้สอน 1 คน จบปริญญาเอกในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ส่วนอีก 2 คน จบปริญญาโท ด้านการโรงแรม และการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง	-
	2.2 ประสบการณ์การสอนของอาจารย์ผู้สอน	ผ่านเกณฑ์ อาจารย์ผู้สอน 3 คน เคยสอนวิชา ENG233 มาแล้วในปีการศึกษาก่อนหน้า	-
	2.3 ความพร้อมของ แผนการสอน, โครงการสอน และเอกสารประกอบการสอน	ผ่านเกณฑ์ 1. แผนการสอน 2. โครงการสอน 3. เอกสารประกอบการสอน เอกสารทั้ง 3 ประเภท มีความสมบูรณ์	-โครงการสอน แผนการสอน และเอกสารประกอบการสอน ทำโดยอาจารย์ผู้สอนเพียง 2 ท่าน ควรกำหนดหัวข้อการสอน และวางแผนการใช้เอกสารประกอบการสอนร่วมกัน
	2.4 การจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการสอน	ผ่านเกณฑ์ ทุกหัวข้อมีสื่อการสอนหลักคือ PDF, PowerPoint และ Listening Files ครบ	-มหาวิทยาลัยอาจเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนอื่นๆ ให้มีมาตรฐานมากขึ้นเพื่อประสิทธิภาพที่ดีในการเรียนการสอน

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ผลการประเมิน	ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ
3. การดำเนินการสอน (P)	3.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	<p>-นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง (ร้อยละ 89.7)</p> <p>-นักศึกษาร้อยละ 1.7 มีความเห็นว่างิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ แต่ยังไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง</p> <p>-นักศึกษาร้อยละ 8.6 มีความเห็นว่างิจกรรมไม่ค่อยหลากหลาย ไม่น่าสนใจ แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้บ้าง</p>	-ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนทั้ง 3 คน จัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น และเน้นผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ เพื่อจะได้นำไปใช้ได้จริงในการทำงานในอนาคต
	3.2 ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	-นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนวิชา ENG233 ว่าอาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลายเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน เช่น Projector, facebook, research database, statistical package ฯลฯ (ร้อยละ 86.3)	-ควรส่งเสริมอาจารย์ผู้สอนทุกคนใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลายเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนมากยิ่งขึ้น
	3.3 ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก	-นักศึกษาร้อยละ 66.3 มีความเห็นว่า อาจารย์บรรยาย ถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยน	-ควรส่งเสริมให้ในชั้นเรียน มีการสร้างบรรยากาศที่ดี เป็นกันเองในการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพิ่ม

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ผลการประเมิน	ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ
		เรียนรู้ อย่างกว้างขวาง ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น Facebook, Blog, Webboard, Email, Social Network	เวลาให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนความรู้กันได้เสมอ
4. ผลผลิต (P)			
	4.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชา ENG233	ผ่านเกณฑ์ -นักศึกษาร้อยละ 53.7 เข้าห้องเรียนทุกครั้ง (ครั้งที่ 1-14)	-
	4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG233	ผ่านเกณฑ์ - ในภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$) -ด้านที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะอาจารย์ ($\bar{x} = 4.73$) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x} = 4.63$) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.61$) และการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.46$) ตามลำดับ โดยคะแนนความพึงพอใจในทุกด้านอยู่ในระดับมาก	-อาจารย์ผู้สอนทุกท่านควรแจ้งอธิบายวัตถุประสงค์ และใช้วิธีการวัดและประเมินผลการสอนที่หลากหลาย -ควรมีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาทุกภาคการศึกษา เพื่อให้ทราบผลตอบรับกลับมา
	4.3 เกรดของนักศึกษาในวิชา ENG233 ภาคการศึกษาที่ 1/2562	ผ่านเกณฑ์ เกรดเฉลี่ยในวิชา ENG233 สำหรับนักศึกษาทั้งหมดที่	-

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ผลการประเมิน	ข้อสังเกตและ ข้อเสนอแนะ
		ลงเรียนรายวิชานี้ เท่ากับ 2.58	

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ในภาพรวม การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ผ่านเกณฑ์ในทุกตัวแปร (จำนวน 12 ตัวแปร) ได้แก่ ด้านบริบท (จำนวน 2 ตัวแปร) ด้านตัวแปรนำเข้า (จำนวน 4 ตัวแปร) ด้านการดำเนินการสอน (จำนวน 3 ตัวแปร) และด้านผลผลิต (จำนวน 3 ตัวแปร) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวแปร แต่มีบางด้านและบางตัวแปรที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงต่อไปตามข้อสังเกตและข้อเสนอดังกล่าวข้างต้น

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และ 2. เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และ/หรือ ในปีการศึกษาต่อไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ปีการศึกษา 1/2562 จำนวน 175 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูล (ผู้วิจัย) 2) แบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลนักศึกษา ความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG 233 (นักศึกษา)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นนักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม และลงทะเบียนในรายวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 จำนวน 175 คน โดยจะทำการเก็บข้อมูลในวันที่ 1 มิถุนายน- 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563 ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยทำการเก็บทุกวันจนกระทั่งครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการจัดกลุ่มตามประเด็นที่ต้องการศึกษา (Qualitative themes)

สรุปผลการวิจัย

เป็นการสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อ ดังนี้

1. การประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ในการประเมินบริบท ตัวแปรนำเข้า การดำเนินการสอน และผลผลิตในรายวิชานี้ พบว่าผ่านเกณฑ์ในทุกตัวแปร รวมจำนวน 12 ตัวแปร ประกอบด้วย ด้านบริบท (จำนวน 2 ตัวแปร) ด้านตัวแปรนำเข้า (จำนวน 4 ตัวแปร) ด้านการดำเนินการสอน (จำนวน 3 ตัวแปร) และด้านผลผลิต (จำนวน 3 ตัวแปร) สำหรับด้านและตัวแปรที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น มี 2 ด้านคือ 1) ด้าน

บริบท และ 2) ด้านการดำเนินการสอน สำหรับด้านบริบท มี 2 ตัวแปร ได้แก่ (1) คำอธิบายรายวิชา ENG233 และความจำเป็นในการเรียน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก และ (2) การดำเนินการความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ส่วนด้านการดำเนินการสอน มี 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) กิจกรรมการเรียนการสอน (2) การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน และ (3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ภาคการศึกษาที่ 1/2562 และ/หรือ ในปีการศึกษาต่อไป สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านบริบท (Context)

1. คำอธิบายรายวิชา ENG233 และความจำเป็นในการเรียน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ควรปรับคำอธิบายรายวิชาให้ทันสมัย ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีความก้าวหน้าของยุคปัจจุบัน

2. การดำเนินการความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักอาจารย์ผู้สอนควรทบทวนเนื้อหาของภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักให้นักศึกษาทราบก่อนเพื่อปูและปรับพื้นฐานให้ทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน และเพื่อให้นักศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน

2.2 ด้านตัวแปรนำเข้า (Input)

1. โครงการสอน แผนการสอน และเอกสารประกอบการสอน ควรกำหนดหัวข้อการสอน และวางแผนการใช้เอกสารประกอบการสอนร่วมกันโดยอาจารย์ผู้สอนทุกท่าน

2. การจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการสอน มหาวิทยาลัยอาจเตรียมสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนอื่นๆ ให้มีมาตรฐานมากขึ้นเพื่อประสิทธิภาพที่ดีในการเรียนการสอน

2.3 ด้านการดำเนินการสอน (Process)

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนทั้ง 3 คน จัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น และเน้นผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ เพื่อจะได้นำไปใช้ได้จริงในการทำงานในอนาคต

2. ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน ควรส่งเสริมอาจารย์ผู้สอนทุกคนใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะ ICT เช่น E-book, E-Learning ฯลฯ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนมากยิ่งขึ้น

3. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ควรส่งเสริมให้ในชั้นเรียนมีการสร้างบรรยากาศที่ดี เป็นกันเองในการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพิ่มเวลาให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนความรู้กันได้เสมอ

2.4 ด้านผลิตผล (Product)

1. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ENG233 อาจารย์ผู้สอนทุกท่านควรชี้แจง อธิบายวัตถุประสงค์ และใช้วิธีการวัดและประเมินผลการสอนที่หลากหลาย และควรมีการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาทุกภาคการศึกษา เพื่อให้ทราบผลตอบรับกลับมาว่ามีทิศทางไปในทางใด

2. เกเรตของนักศึกษาในวิชา ENG233 ภาคการศึกษาที่ 1/2562 ผ่านเกณฑ์ เกเรตเฉลี่ยในวิชา ENG233 สำหรับนักศึกษาทั้งหมดที่ลงทะเบียนรายวิชานี้ เท่ากับ 2.58 แต่ยังคงเป็นค่าเฉลี่ยที่ยังไม่มากนัก ทางอาจารย์ผู้สอนและมหาวิทยาลัยควรปรับปรุงและพัฒนา ทั้งด้านบริบท ด้านตัวแปรนำเข้า และด้านการดำเนินการสอนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนในอนาคต

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยเป็นการอภิปรายผลตามข้อค้นพบของงานวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

1. การประเมินการเรียนการสอนวิชา ENG233 โดยการประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับโมเดลการประเมินแบบ CIPP หรือการประเมินแบบชิป (Stufflebeam, 1971) ถือเป็นโมเดลการประเมินที่เหมาะสม ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ การประเมินทั้งระบบแบบ CIPP เป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งหมด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน (โสภณ แซ่ลี, 2558) แนวคิดการประเมินนี้เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นกระบวนการ คือมีความต่อเนื่องกันในการดำเนินงานอย่างครบวงจรสมบูรณ์ เพื่อนำไปเสนอใช้ประกอบการตัดสินใจในการกำหนดทางเลือกใหม่ หรือแนวทางดำเนินการโครงการต่างๆ ต่อไป (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2551; ธรรมชาติธรรมกุล, 2541) ถึงแม้ว่าผลการประเมิน ในภาพรวม การประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ผ่านเกณฑ์ในทุกตัวแปร (จำนวน 12 ตัวแปร) ได้แก่ ด้านบริบท (จำนวน 2 ตัวแปร) ด้านตัวแปรนำเข้า (จำนวน 4 ตัวแปร) ด้านการดำเนินการสอน (จำนวน 3 ตัวแปร) และด้านผลิตผล (จำนวน 3 ตัวแปร) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะผ่านเกณฑ์การประเมินทุกตัวแปร แต่มีบางด้าน และบางตัวแปรที่ควรนำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น มีจำนวน 2 ด้านคือ 1) ด้านบริบท และ 2) ด้านการดำเนินการสอน

สำหรับด้านบริบท มี 2 ตัวแปร ได้แก่

(1) คำอธิบายรายวิชา ENG233 และความจำเป็นในการเรียน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก

การสอนในรายวิชา ENG233 วิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก อยู่ในหมวดวิชาชีพเลือกของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการบริการธุรกิจเรือสำราญ พ.ศ.

2557 กล่าวคือ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานในฝ่ายห้องพัก โดยมุ่งศึกษาภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในแผนกบริการส่วนหน้าและแผนกแม่บ้าน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้านการสื่อสาร เรียนรู้ศัพท์เทคนิคและประโยคและสำนวนที่ใช้ในการสนทนา รวมถึงการจัดทำและการออกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานในฝ่ายห้องพัก หากแต่ว่ารูปแบบพื้นฐานการจัดการเรียนรู้ รายวิชานี้ยังไม่เป็นการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ตามหลักการเท่าที่ควรมากนัก อาจารย์ผู้สอนทุกท่านควรปรับคำอธิบายรายวิชาให้ทันสมัย ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีความก้าวหน้าของยุคปัจจุบัน (สุภัทรา ภูษิตร์จนาวัลี, 2560) วางแผนอย่างเป็นระบบ ระเบียบ ภายใต้หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ตามจุดประสงค์

(2) การดำเนินการความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก

ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความหมายต่อการเรียนรู้ ในการออกแบบการเรียนรู้ ปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วยเนื้อหาวิชา ประสบการณ์เดิม และความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้ที่สำคัญและมีความหมายจึงขึ้นอยู่กับ สิ่งที่สอน (เนื้อหา) และวิธีที่ใช้สอน (เทคนิคการสอน) (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542) หากอาจารย์ผู้สอนมีการทบทวนเนื้อหาของภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพักให้นักศึกษาทราบก่อน ปูและปรับพื้นฐานให้ทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน และอยู่ในระดับเดียวกัน การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องยิ่งขึ้น

สำหรับด้านการดำเนินการสอน มี 3 ตัวแปร ได้แก่

(1) กิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิจัยได้พบว่า อาจารย์ผู้สอนยังไม่ค่อยมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย กล่าวคือโดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (learner centered) (บุญชม ศรีสะอาด, 2541; สุภัทรา ภูษิตร์จนาวัลี, 2560) การเรียนรู้ที่ดีจะเกิดการปฏิบัติจริง ด้วยการสัมผัสและสัมพันธ์โดยผู้เรียนเอง คือ ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสสัมผัสของจริง สถานการณ์จำลองและได้ทดลองปฏิบัติจริง จะทำให้ผู้เรียนรู้วิธีการอยู่ร่วมกันในสังคม และการแก้ปัญหาของชีวิตได้อย่างมีสติ และใช้ปัญญา หากผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมการพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ โดยผู้ที่เป็นครู/อาจารย์เป็นผู้จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมมอบให้ควบคู่กัน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น และเน้นผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ เพื่อจะได้นำไปใช้และปฏิบัติได้จริงในการทำงานในอนาคต

(2) การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอน

การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนมีความจำเป็น รูปแบบการบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบอื่นด้วย เช่น การบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเพิ่มพูนการเรียนรู้ในองค์กร ควรมีการนำอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตมาใช้เพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลและความรู้ที่ต้องการ (ภักฎิญา ธรรมโชโตและคณะ, 2560) โดยตรงกับการสร้างความรู้ (Knowledge Constructor) (กิติมา เพชรทรัพย์, 2548) ระยะเวลาในการประสานงานให้น้อยลง ผลงานที่ออกมาอาจเท่าหรือดีกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพได้ (กิติมา เพชรทรัพย์, 2548) ดังนั้น การเรียนการสอนวิชา ENG233 จำเป็นต้องส่งเสริมอาจารย์ผู้สอนทุกท่านให้ใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะ ICT เช่น E-book, E-Learning ฯลฯ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนมากยิ่งขึ้น

(3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เป็นหนึ่งตัวแปรที่สำคัญ สิ่งสำคัญที่สุดคือ ความเต็มใจของครูที่จะช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข เพราะครู/อาจารย์ คือ ผู้อำนวยการความสะดวกและแหล่งความรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูจะต้องมีความสามารถที่จะค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งความรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียนและสามารถค้นคว้าหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542; บรรจง อมรชวิน, 2556) โดยผู้เรียนมีอิสระที่จะรับหรือไม่รับการให้นั้นก็ได้นั้น ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ควรส่งเสริมให้ในชั้นเรียนมีการสร้างบรรยากาศที่ดี เป็นกันเองในการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพิ่มเวลาให้ทุกคนได้แลกเปลี่ยนความรู้กันได้เสมอ

2. การประเมินบริบท, ตัวแปรนำเข้า, การดำเนินการสอน และผลผลิตของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ทำให้ได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2562 สำหรับข้อเสนอแนะจำนวน 12 ข้อ ได้แก่ ด้านบริบท จำนวน 2 ข้อ ด้านตัวแปรนำเข้า จำนวน 4 ข้อ ด้านการดำเนินการสอน จำนวน 3 ข้อ และด้านผลผลิต จำนวน 3 ข้อ จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่ออาจารย์ผู้สอนร่วมทุกท่านได้นำผลการประเมินในการวิจัยครั้งนี้ไปวางแผนดำเนินการต่อในปีการศึกษาถัดไป และมีการติดตามผลตอบรับเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงให้มีศักยภาพในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) ผลการประเมินด้านบริบท ด้านตัวแปรนำเข้า ด้านการดำเนินการสอน และด้านผลผลิตของการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG233 ควรนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนปรับปรุงแผนการสอนในรายวิชา ENG233 ในปีการศึกษา 2563 ต่อไป

(2) ผลการประเมินและข้อเสนอแนะ ควรแจ้งให้กับอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา และควรกำหนดให้มีการติดตามผลการดำเนินงานในรายวิชาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรทำการศึกษาหรือวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยเฉพาะด้านบริบทและด้านการดำเนินการสอน เพื่อนำมาพัฒนาหรือปรับปรุงให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ได้แก่ ด้านบริบท ประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชา ENG233 และความจำเป็นในการเรียน วิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษ สำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก และการดำเนินการความรู้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก ด้านการดำเนินการสอน ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน, การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยสอน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

(2) ในการศึกษาหรือพัฒนางานวิจัยในครั้งต่อไป ควรคำนึงหรือระบุถึงปัญหาที่เกิดขึ้นให้ชัดเจนและหาหนทางแก้ไขปัญหาดังนั้น งานวิจัยที่แนะนำให้ทำในครั้งต่อไป อาจจะใช้การวิจัยเชิงทดลอง เช่น การประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มมากขึ้นในรายวิชา ENG233 ในปีการศึกษาถัดไป

บรรณานุกรม

- กฤษณา คิตติ. 2547. “การพัฒนารูปแบบการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผล การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. 2545. การวิจัยเพื่อการพัฒนาเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ แก่นเกษ. 2562. “การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา : การวิเคราะห์อภิमान” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิตติมา เพชรทรัพย์. 2548. สารสนเทศเพื่อการจัดการ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2563 จากเว็บไซต์ http://www.sirikitdam.egat.com/WEB_MIS/108/mis1.html
- โกวิท ประวาลพุกษ์. 2543. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. เชียงใหม่: ศูนย์พัฒนาวิชาชีพครู โรงเรียนกาวีละวิทยาลัย.
- จักรพันธ์ กองสี และคณะ. 2554. เทคโนโลยีสารสนเทศ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2563 จากเว็บไซต์ <http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type2/tech04/46/sitemap.html>
- ทศนา แคมมณี. 2554. รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. 2556. ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. 2557. ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจง อมรชีวิน. 2560. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ: หลักการพัฒนาการคิดอย่างมีตรรกะ เหตุผล และดุลยพินิจ. กรุงเทพฯ : สถาบันการคิดอย่างมีวิจารณญาณ.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2541. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2545. การปฏิรูปการเรียนรู้: การศึกษาความรู้ตามการรับรู้ เจตคติ และพฤติกรรมจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ของครูโรงเรียนสังกัด อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยะนุช แจงศนันท์. 2558. ระบบสารสนเทศแนวคิด เทคนิค และวิธีการ. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2563 จากเว็บไซต์

<https://piyanuchchangsanan.wordpress.com/2015/07/20/ระบบสารสนเทศแนวความคิด-เทคโนโลยี/>

ภักดิ์ภิญญา ธรรมโชโต, ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ, กัมปนาท บริบูรณ์ และ ชนกนารถ บุญวัฒน์กุล.

2560. รูปแบบบริหารจัดการระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 10(3), 79-96.

ยีน ภู่วรรณ. 2544. **ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2544. **การประเมินโครงการ: แนวคิดและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. 2551. **การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โรงเรียนภูวิทยา. 2542. **รายงานการวิจัยการศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครู — อาจารย์ตามการประเมินของนักเรียนโรงเรียนภูวิทยา อำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา**. นครราชสีมา: โรงเรียนภูวิทยา.

วิจิต สุรัตน์เรื่องชัย และคณะ. 2549. “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา.” *วารสารศึกษาศาสตร์*, 17(2), 115-118.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2530. **หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิทยาลัยนาหว้า. (2557). **รายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานด้านวิชาการของครูวิทยาลัยนาหว้า**. นครพนม : มหาวิทยาลัยนครพนม.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. 2542. **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.

หรรษา วงศ์ธรรมกุล. 2541. “การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อเทคโนโลยีสารสนเทศระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.” *วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*.

สุคน สินธพานนท์. 2558. **การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: 9119 เทคโนโลยีปริทัศน์.

สุภัทรา ภูษิตรัตนาวลี. 2560. “การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับคณาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.” *ปริญาปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.

สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์. 2544. **ตัวอย่างการวิจัยในชั้นเรียนประสบการณ์ตรง จากครูต้นแบบ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.

- สุมนธา พรหมบุญ และคณะ. 2540. **ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สิทธิ์ อีธรรม. 2550. **เทคนิคการเขียนรายงานวิจัย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงดาว ถิ่นหารวงษ์. 2558. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในรายวิชา วรรณคดีสำหรับเด็ก. **วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์**, 17(1).
- โสธญา สมานมิตร และวิสาข์ จิตวิตร. 2560. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเว็บควอสท์. **วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**, 10(1), 1492-1505.
- โสภกา แซ่ลี. 2558. “การประเมินโครงการคืนครูให้นักเรียน โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3.” **ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี**.
- อัญชลี คงชุ่มชื่น. 2563. “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเปิด (Open Approach)” **ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**.
- Bauwens, J. & Hourcade, J. J. 1995. **Cooperative Teaching: Rebuilding the Schoolhouse for All Students**. Austin, TX: Pro-Ed.
- Beachamp, George A. 1981. **Curriculum theory (4thed)**. Illinois : F.E. Peacock Publishers.
- Best, John W. 1986. **Research in Education**. 5th ed. New Delhi: Prentice – Hall Inc.
- Espinor, D. 2009. **Co Teaching Handbook**. School of Education, Seattle Pacific University.
- Gordon, L. 1971. “Measuring teacher competencies for the middle school.” **The National Elementary Principles**, 51(9), 60-61.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. 1970. “Determining Sample Size for Research Activities.” **Educational and Psychological Measurement**, 30, 607-610.
- Meyers, N. M., & Nulty, D. D. 2009. **How to Use (Five) Curriculum Design Principles to Align Authentic Learning Environments, Assessment, Students’ Approaches to Thinking and Learning Outcomes. Assessment & Evaluation in Higher Education**, 34, 565-577.

- Stufflebeam, D.L. 1971. "The relevance of the CIPP evaluation model for educational accountability." **Journal of Research and Development in Education**, 5(1), 19-25.
- Tam, C., & Oliveira, T. 2016. **Performance impact of mobile banking: using the task-technology fit (TTF) approach**. Retrieved from <http://www.emeraldinsight.com>.
- Wotruba, T.R. & Wright, P.L. 1975. "How to develop a teacher rating instrument." **Journal of Higher Education**, 46(6), 653-660.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถาม เรื่องการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษ
สำหรับการปฏิบัติงานฝ่ายห้องพัก

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยภายใน หลักสูตรศิลปศาสตร
บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยคำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและมีการนำไปใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี

20-30 ปี

31 ปี ขึ้นไป

3. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนวิชา ENG 233

3.1 จำนวนครั้งที่ท่านลงทะเบียนในรายวิชานี้

ครั้งแรก ครั้งที่ 2 มากกว่า 2 ครั้ง

3.2 ท่านขาดเรียนวิชานี้จำนวนกี่ครั้ง

ไม่เคยขาดเรียน 1-3 ครั้ง มากกว่า 3 ครั้ง

3.3 ท่านปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ไม่เคยเลย

บางครั้ง

เสมอ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา
ENG 233

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 (เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อต่อ 1 คำถาม)

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชา ENG 233

- กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
- กิจกรรมมีความหลากหลาย น่าสนใจ แต่ยังไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
- กิจกรรมไม่ค่อยหลากหลาย ไม่น่าสนใจ แต่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้บ้าง
- กิจกรรมไม่หลากหลาย ไม่น่าสนใจ และไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยในการสอนวิชา
ENG 233

- อาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลายเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน เช่น Projector, Computer ฯลฯ
- อาจารย์ผู้สอนใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนบ้าง แต่ยังไม่หลากหลาย
- อาจารย์ผู้สอนไม่ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสอนเลย

ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

- อาจารย์บรรยายอย่างเดียว ไม่มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นผู้เรียน
- อาจารย์บรรยายอย่างเดียว ไม่เคยถามผู้เรียน และจะตอบคำถามเฉพาะเมื่อผู้เรียนถาม
- อาจารย์บรรยายและถามผู้เรียนบ้าง แต่ไม่บ่อยครั้ง
- อาจารย์บรรยาย ถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แต่ทำเฉพาะที่มีการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น
- อาจารย์บรรยาย ถามผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างกว้างขวาง ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และผ่านสื่อออนไลน์ต่างๆ เช่น Line, Facebook, Email, Social Network ต่างๆ เป็นต้น

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ท่านเลือก

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233

ช่องคะแนนหมายเลข 5 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ช่องคะแนนหมายเลข 4 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจในระดับมาก

ช่องคะแนนหมายเลข 3 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ช่องคะแนนหมายเลข 2 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจในระดับน้อย

ช่องคะแนนหมายเลข 1 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

การประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1.1. การอธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอนไว้อย่างชัดเจน เช่น ในครั้งแรกของการสอนมีการอธิบายโครงการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการวัดและประเมินผล เป็นต้น					
1.2. การใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจเนื้อหามากขึ้นเช่น การบรรยายเนื้อหา การยกตัวอย่าง การสาธิต และการให้ฝึกปฏิบัติ					
1.3 เนื้อหาในรายวิชาตรงตามที่กำหนดไว้ในโครงการสอน (Course Outline)					

การประเมินการจัดการเรียนการสอน วิชา ENG 233	ความพึงพอใจ				
1.4 การสอนมุ่งเน้นให้นักศึกษาทำในสิ่งที่ถูกต้อง และมีคุณธรรม จริยธรรม					
2. ด้านคุณลักษณะอาจารย์	5	4	3	2	1
2.1 อาจารย์เข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลา					
2.2 อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสม					
2.3 อาจารย์แต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสม					
2.4 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าพบเพื่อปรึกษาหารือและ ให้คำแนะนำ					
3. ด้านการวัดและประเมินผล	5	4	3	2	1
3.1 การแจ้งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนอย่างชัดเจนล่วงหน้า					
3.2 การวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนใช้วิธีการ หลากหลาย เช่น การทำรายงาน การทำการบ้าน การทำชิ้นงาน การทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการถามตอบในห้องเรียน เป็น ต้น					
3.3 การแจ้งผลการประเมินการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทราบพร้อมทั้ง อธิบายคำตอบ เช่น เฉลยข้อสอบ เฉลยการบ้าน ให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงชิ้นงาน ฯลฯ					
4. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	5	4	3	2	1
4.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อช่วยใน การสอน เช่น E-learning, E-Library, Line, E-mail, Facebook, หรือ social network ต่างๆ เป็นต้น					
4.2 การแนะนำหนังสือ แหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม และ Website เพื่อ ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG 233 ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน
ฝ่ายห้องพัก

.....

.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	ดร.ทศตะวัน ต่วนตระกูลศิลป์
สถานที่เกิด	จังหวัดนครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	199/20 หมู่บ้านโกลเด้นทาวน์รัตนานิเบศร์ (บางพลู) ต.บางรักใหญ่ อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการบริการธุรกิจเรือสำราญ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ. 2561 Ph.D. (Hotel & Tourism Management) จาก Kyungsung University, South Korea</p> <p>พ.ศ. 2554 วท.ม. (การจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว) จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>พ.ศ. 2549 ศศ.บ. (การท่องเที่ยวและการโรงแรม) จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ</p>

ผลงานด้านการวิจัย

- 2563, “การประเมินคุณภาพการบริการที่มีต่อการท่องเที่ยวพืชรักษสถานแห่งชาติในกรุงเทพมหานคร: เปรียบเทียบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหญิงเดี่ยวและนักท่องเที่ยวชายเดี่ยว”, การประเมินคุณภาพการบริการที่มีต่อการท่องเที่ยวพืชรักษสถานแห่งชาติในกรุงเทพมหานคร: เปรียบเทียบระหว่างนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหญิงเดี่ยวและนักท่องเที่ยวชายเดี่ยว”, The 15th RSU National Graduate Research Conference, Rangsit University, Thailand, 13 August 2020.
- 2562, “การพัฒนาวุฒิภาวะทางอารมณ์ EQ และพัฒนาบุคลิกภาพ รูปแบบการเรียนการสอนแบบคิดแก้ปัญหา”, The Exhibition in Teaching & Learning 2019, Sripatum University, Thailand, 31 July 2019.

- 2562, “Foreign travellers’ museum motivation and museum service quality in Thailand : Comparison of solo female and general travellers” Journal of community development research (Humanities and social sciences) (JCDR-HS) of Naresuan University, Thailand on Volume 12 No.1 January-March 2019.
- 2562, “Solo Female and General Travellers’ Motivation and Service Quality Assessment : Evidence from the Museums in Thailand” at 2018 The 50th General Conference of KASTLE, The Fourth Industrial Revolution and Regional Tourism Contents Development, Busan, South Korea, 18 August, 2018.
- 2561, “Museum Service Quality, Satisfaction, and Revisit Intention: Evidence from the Foreign Tourists at Bangkok National Museums in Thailand”, The Culinary Science & Hospitality Research, South Korea, September 2017.
- 2561, “Foreign Tourists’ Museum Service Quality, Satisfaction, and Revisit Intention : Evidence from the Bangkok National Museums in Thailand” at the 15th APacCHRIE Conference “Future of Hospitality and Tourism - : Opportunities & Challenges”, Bali, Indonesia, May 31-June 3, 2017.